

BIMESTRAL DE SANTS, HOSTAFRANCS I LA BORDETA Nº 21 - JUNY '85 - PTS. 90

TRENC D'ALBA

C. ESPORTIU: UN REPTE

L'ESPANYA INDUSTRIAL S'ELEVA

TRES ANYS (II)

EL SANTS, AL BARRI

Amb la presència de centenars de persones, la U.E. Sants va celebrar el propassat 27 d'abril un acte multitudinari de retrobament amb la gent del barri. En el marc sempre espectacular de l'auditori de Cotxeres, el Sants va compartir amb els seus «supporters» una vetllada marcada per la consigna «fora problemes». I és que després dels enrenous que ha viscut la UES en els darrers anys, ara que les coses rutllen bé, cal que entre tots toquem ferro. Amb un camp que xuta i amb una secció de ciclisme que va sobre rodes, el Sants ara com ara torna a tenir la força dels «vells temps». I els seus dirigents, conscients de la nova situació, van aprofitar l'acte de retrobament per encomanar als assistents aquest clima de normalització. A la taula presidencial, i fruit de l'esperit unitari de l'acte —«el Sants és de tots» van dir els organitzadors— van seure plegades la majoria d'entitats importants del barri. Al costat dels dirigents del Sants, Josep Espinàs, regidor del districte, Emili Ruiz, director del Centre Cívic de Cotxeres, Anselm Cartaña del Secretariat, Josep Ribes del Centre Social, Lluís Gómez de l'Orfeó, August Andreu de l'Ateneu Popular i també la presència del nostre director. Curiosament, aquella nit, Cotxeres va ser més que mai símbol d'unitat.

Tots d'acord: ara sí Força Sants!

En gairebé tots els parlaments es va destacar el bon moment que viu la UES i es va recordar l'arrelament de l'entitat amb el que és i representa el barri de Sants. El president de la Junta de ciclisme, Joan Peirató, va destacar en particular la tasca de la seva secció tot recordant que enguany la Volta a Ca-

talunya ha estat inclosa —per fi!— en el Super Prestige Pernaud, considerat com el campionat mundial oficiós per punts. Després dels parlaments, va ser l'hora de les corals amb la participació de la Coral de la llar del pensionista del carrer Violant d'Hongria i la Coral de l'Orfeó de Sants. Entre ambdues actuacions, els representants de les entitats van fer entrega d'una sèrie de trofeus als escolars guanyadors d'un gran concurs organitzat entre les escoles del barri: els Maristes, pràcticament s'ho van endur tot. A les 10 de la nit, i després de 3 hores d'efervescència popular, es tancava l'acte. Sembla que ara sí, ja podem cridar allò de Força Sants!

A.P.

La Volta en video

A l'espera de més novetats sobre la propera edició de la Volta Ciclista a Catalunya, la secció de ciclisme de la U.E. Sants va presentar el passat 21 de maig el video «64 Volta Ciclista a Catalunya». L'acte es va efectuar a l'Orfeó de Sants i la presència de públic va ser més que destacable. Va ser l'aperitiu del que viurem d'aquí dos mesos.

A.P.

20 anys de Núria

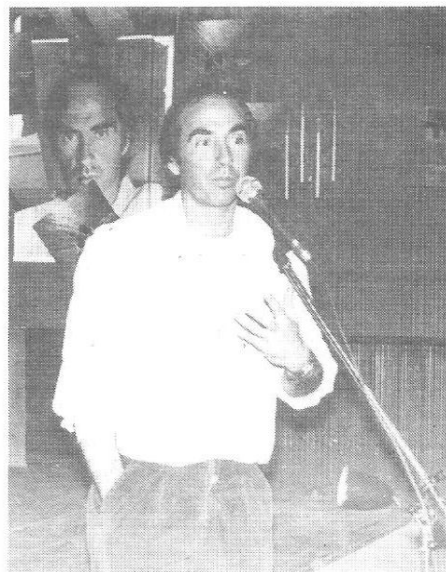
Aquests darrers dies en una coneguda sala de festes de la nostra ciutat va tenir acte l'homenatge-sorpresa a la nostra veïna Núria Feliu. Tot el milloret de l'art i la intel·lectualitat, i tots amics, es van donar cita per estar amb la Núria en el seu vintè aniversari del començament de la seva tasca de cantant. I el nostre barri no podia tampoc ser menys, per això el vint-

i-quatre a la nit se li ofereix un sopar d'homenatge i admiració de tots els veïns i amics. Després del sopar, festa i ball. Al proper número ja us parlarem més de la «mogu-da».

J.S.H.

Lluís Llach: tot un exemple

El passat 29 d'abril es presentà als mitjans de comunicació el darrer disc d'en Lluís Llach, «MA-REMAR». En Lluís sovint ha manifestat el seu suport a la premsa i ràdio no estatal o massiva i és ben cert; ho demostrà convidant la nostra publicació a la roda de

premsa que es celebrà al Centre Comarcal Lleidatà. Com veiem, en Llach posa en pràctica les seves manifestacions.

J.B.

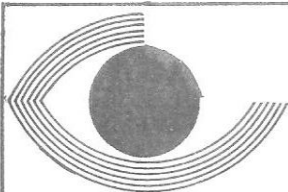
TOCINERIA de Sordi Estival

— ELABORACIÓ PROPIA —
CARRER RIEGO, 17
TEL. 4315590 BARCELONA (SANTS)

1 hora
para revelado y copias
nuestro laboratorio QSS
Le obsequiaremos con un álbum
y una copia 13 x 18 ¡Gratis!.

45'
fotoestudio

C/. Sants, 1 C/. Sants, 435
Tel: 421 05 40 Tel: 334 24 24
08014-BARCELONA 08028 BARCELONA

«GABINETE ÓPTICO»

Vallespir, 33-37
Tel. 339 49 74 - SANTS

«ÓPTICA VILARDELL»

Sant Pere Baix, 65
Tel. 319 08 97 - BARCELONA

Ambdues botigues us recordem les nostres especialitats òptiques en general, aparells per a sords i lents de contacte
ÒPTIC DIPLOMAT

TERMOPARKET

L'ÚLTIMA NOVELTAT
EN PARKET

Resisteix els cops i el desgast

S'instal·la sense desallotjar
els mobles

Floridablanca, 26 tel. 223.07.12
Central: Galileu, 46 tel. 339.50.66

GALILEA

ESTILOS EN EL VESTIR A MEJOR PRECIO

en Galileo, 100

MODA FEMENINA

Vestidos - Faldas - Pantalones
Chaquetas - Cazadoras - Conjuntos
Chandals - Blusas - Jerseys
Complementos - Modelos Exclusivos
Diseños Propios

Avis als lectors

Trenc d'Alba muntarà una parada junt a la Fira d'Artistes de Sants que cada primer diumenge de mes se celebra al Passatge Fructuós Gelabert (Cotxeres). Creiem que és una bona oportunitat per adquirir els nostres exemplars actuals i endarrerits. A més a més, serà una manera de conèixer-nos personalment i estrènyer els llaços d'amistat que a través de la Revista ens uneixen.

Us esperem cada primer diumenge de mes... a Cotxeres!

J.S.G.

Ona Popular de Sants

Al número anterior va sortir una errada al nom de l'emissora de ràdio de l'Ateneu Popular de Sants. Volem aclarir que no és Ona Cultural sinó Ona Popular de Sants, que ja emet al 98.2 de la FM.

Referèndum a Sants

En tancar la redacció, la comissió per la pau i la llibertat a Sants ha preparat una setmana per la pau al barri que se celebrarà del 19 al 25 de maig. Entre els actes més destacats cal esmentar la taula rodona sobre l'OTAN amb la participació dels partits polítics i el debat sobre perspectives del moviment

per la pau. Sens dubte, però, el plat fort de la Setmana serà el Referèndum sobre l'OTAN que viurà el nostre barri el dissabte 25 de maig, des de les 9 del matí fins a les 9 de la nit. El referèndum OTAN rep el suport, entre d'altres entitats, de l'I.B. Joan Coromines, Escoles Proa, Orfeó de Sants, A. Canigó, Club Petanca Hostafrancs, Club F. Bordeta i Club F. Sant Medir.

VILADOMAT PILOT

SEAT AUDI WW

Comercial:

Viladomat, 297

T. 250 91 65-66

(Entre Paris/Londres)

Comercial i

Assistència

Tècnica

Moianès, 47

T. 421 93 50

Hostafrancs

Camiseria

franco

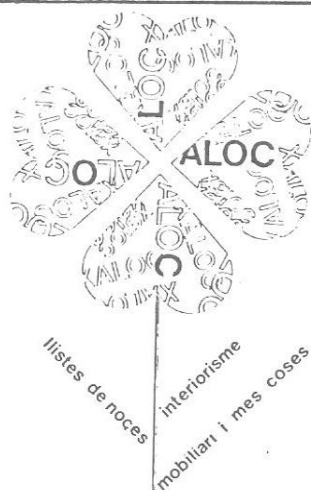
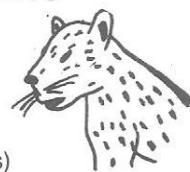
CRUZ CUBIERTA, 124 - TEL. 431 52 88
08014 BARCELONA

CONFECCIÓN PROPIA
ARREGLOS Y CONSERVACIONES

A. BARCELONA

Peletero

Avda. Madrid, 198
Tel. 330 98 55 (Sants)

XALOC

c/ Olzinelles 84-86

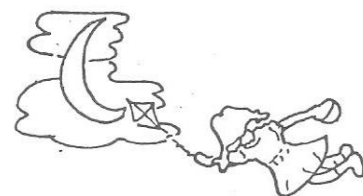
Tel. 331 14 95 —Sants—

— Articles d'estiu
— Matalassos platja
— Piscines, flotadors, etc.

Sants, 89 - Tel. 421 07 17
08014 BARCELONA

*la lluna
en un cove*

FLORS TERRISSA (CERAMICA POPULAR)
VALLESPÍ, 16 TEL. 339 0122 BARCELONA

El Secretariat ho vol en català

La Comissió Executiva del Secretariat d'Entitats de Sants, Hostafrancs i la Bordeta, davant la campanya per a la normalització del català que s'ha dut a terme la setmana de Sant Jordi d'enguany, vol manifestar a l'opinió pública el seu blasme i rebuig total a l'actuació, contrària a les més elementals maneres de fer en un estat de dret, de la policia el passat dia 23 a la Rambla de Barcelona. Per altra banda, lamentem els excessos que s'hagin pogut produir, embrutant rètols i cartells de modestos establiments, fets dels quals n'hem tingut bones proves als nostres barris.

Critiquem la passivitat i lentitud de què donen mostres tant la Generalitat de Catalunya com l'Ajuntament de Barcelona en totes les accions encaminades a normalitzar l'ús de la nostra llengua a la Ciutat de Barcelona:

— Cap de les dues Institucions ha fet accions decidides enfront de les grans companyies perquè compleixin la Llei de normalització lingüística aprovada pel Parlament de Catalunya.

— No han establert sistemes d'incentius per tal que petits botiguers i industrials puguin catalanitzar els rètols de les seves botigues sense haver de fer despeses desproporcionades al volum dels seus negocis.

— És evident la lentitud amb què es catalanitzen els rètols dels noms dels carrers, i es produeixen demores que fan creure en extranyes pors i reticències. Per què no es normalitzen els rètols del carrer 26 de gener de 1641 a Hostafrancs i els de la plaça dels Països Catalans?

— Tot i haver-ho suggerit diverses vegades aquest Secretariat, no hi ha manera que l'Àrea de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona signi un acord amb la Generalitat per a l'establiment a la Ciutat i als nos-

tres barris d'un Servei de Català com ja han fet, fa temps, altres Ajuntaments de Catalunya.

— Continuem rebent d'ambdues Institucions nombrosos comunicats, informes i escrits diversos redactats exclusivament en llengua castellana.

— L'ensenyament del català i en català a la majoria de les escoles públiques dels nostres barris és deficient, limitat i en alguns casos inexistent a la pràctica.

Aquest Secretariat, en compliment de les seves normes estatutàries, urgeix totes les Institucions a que adoptin una actitud ferma i activa en tots els àmbits de la seva actuació en pro d'una total normalització lingüística als nostres barris.

El collectiu de mestres de català per a adults de Sants, Hostafrancs i La Bordeta, assabentats del contingut de l'escrit que el Secretariat d'Entitats ha presentat a l'opinió pública sobre la campanya de normalització lingüística, ha acordat adherir-s'hi en tots els seus punts.

Barcelona, 30 d'abril de 1985

El passat dissabte 20 d'abril, la Crida a la Solidaritat va portar a terme una acció no violenta de reivindicació lingüística a l'estació de la Renfe de Sants. Es tractava de cridar l'atenció sobre el lent procés de normalització del català. Per a la gent de la Crida «dos anys després de l'aprovació de la Llei de Normalització, el català continua essent una llengua de "segona classe" al Principat». «Aquesta situació —ens van explicar— s'agreuja encara més pel que fa a tots aquells serveis i empreses públiques o semi-públiques que depenen de l'Estat Central (Renfe, Correus, Telefònica, Ibèria, etc.).»

L'acció va ser planejada de manera que tingués un ampli ressò informatiu. Abans de portar-la a ter-

me, la Crida l'anuncià públicament en un diari de la ciutat.

Els prop de setanta participants (molts dels quals era la primera vegada que feien actuacions d'aquest tipus), es dividiren en tres escamots, cadascun dels quals havia de fer una tasca específica. Un havia de barrar els rètols escrits en castellà amb sprais i col·locar cartells demanant que sempre es parlés en català. Un segon grup havia d'anar a les taquilles i exigir que els bitllets fossin impresos en català en la seva totalitat. Finalment el darrer grup havia d'entrar dins del servei de megafonia i llegir un comunicat pels altaveus donant explicacions de l'acció i demanant la catalanització de la Renfe.

Les accions, inicialment, es portaren a terme sense cap problema. Però les forces de seguretat de la Renfe i la policia estatal intervingueren amb duresa. En tota foren 14 els detinguts i 4 d'ells roman-gueren tres dies a la presó.

La Crida, però, està satisfeta, ja que ha aconseguit revifar la problemàtica sobre la «definitiva» normalització i consolidació de la nostra llengua i, prova d'això, han estat els debats, declaracions, rèpliques i contra-rèpliques, entrevistes i reportatges que han aparegut en tots els mitjans de comunicació (premsa, ràdio, TV) en aquests darrers dies.

PLR

IRIS

— CONFECCIONS —

Sastreria, Confeccions Camiseria Gèneres de Punt.
Creu Coberta, 112. Tel. 431 67 99

Tots

Des que les associacions de veïns i entitats diverses de Sants, Hostafrancs i la Bordeta van començar la campanya «Salvem Sants dia a dia...» han passat anys, molts anys. Ha plogut, ha pedregat, el Barça ha guanyat la lliga i som a punt d'entrar a la CEE. Però també el barri ha anat gota a gota, pedra a pedra i gol a gol, assolint els seus objectius reivindicatius en aquella famosa campanya. La plaça de Sants, Les Cotxeres, la Plaça de la Farga i l'Institut Joan Coromines en són bons exemples. Ara, amb la propera inauguració de la primera part de l'Espanya Industrial (es parla de la segona quinzena de juny), s'haurà donat un pas de gegant de cara a fer més digna la vida NATURAL del nostre deteriorat districte. Ens queden pocs espais que puguin ser d'utilitat pública i això vol dir que de l'Espanya Industrial no en podem perdre ni un pam, ni una pedreta, ni un insecte. Ara més que mai sembla que el projecte de l'Espanya Industrial és un projecte consensuat al servei de tots. Sí, no és un somni: tindrem ESPAI VERD, SÍ, ESPAI VERD! AMB UN LLAC!, AMB ÀNECS! AMB HERBETA! AMB SEIENTS! Toquem ferro, però ara més que mai —és una reiteració encoratjadora— hem de fer nostre el projecte de l'Espanya Industrial. Aquesta vegada tots hem de sortir guanyant perquè el d'ara és un projecte unitari. Enrera han de quedar discussions com les que va provocar la Plaça dels Països Catalans. En tot cas, esperem que totes aquelles persones del barri que van arronsar el nas en senyal de desànim quan es va inaugurar aquella plaça, puguin ara arronsar-lo de nou per per agafar l'aire natural, pur i ric en vitamines de la nova Espanya Industrial.

Director: Alfred Picó.

Cap de redacció: Elena Aspert.

Equip de redacció:

Júlia Badal, Josep Martínez, Josep Simoncini, Rosa M. Picó, Núria Martínez, Manel Barrera, Josep Sort, Jordi Guàrdia, Jordi Clausell, M. Àngels López, Roberto Placer, Roser Martínez.

Col·laboradors:

David Stardust, Enrique Molina, P.P., Germà Terol, Miquel Sánchez, Amadeu, Josep Vila, ABECÉ, Col·lectiu del Foc.

Disseny gràfic: A. Ros, ABECÉ.

Maquetació: Consol Albiñana.

Equip de fotografia:

Meritxell Sendra, Teresa Tarabal, Mercè Rovira.

Distribució:

Eusebi Giménez. Tel.: 431 55 95.

Coordinador: Manel Gómez.

Redacció: C/. Olzinelles 30 - 08014 Barcelona - Tel.: 331 10 07.

Foto portada: Meritxell Sendra.

Dipòsit legal: B. 9.486/82.

Impressa:

CopiArt, S.A. - Villarroel, 81 - 08011 Barcelona.

TRENC D'ALBA no es fa necessàriament solidari de les opinions expressades pels seus col·laboradors.

Per qualsevol reproducció del contingut de la revista caldrà citar-ne la procedència i l'autor.

BUTLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

Nom.....

Carrer.....

Població..... D.P.....

Telèfon..... Activitat.....

Vull rebre la revista TRENC D'ALBA a partir del número a través de la modalitat següent:

Subscripció normal (10 números) 900 ptes ☐

Subscripció de suport (10 números) ptes ☐

Signatura,

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Els agrairé que amb càrrec al meu compte/llibreta, atenguin els rebuts que els presentarà la revista «TRENC D'ALBA» (Alfred Picó o Manel Gómez).

Titular compte.....

Banc/Caixa.....

Agència.....

Nº Compte/llibreta.....

Població..... Data.....

Signatura,

ENVIEU-LO A «TRENC D'ALBA»,

c./ Olzinelles 30, 08014 Barcelona

L'Espanya Industrial: més que un parc

De veritat que no estic de broma, ni al·lucino; però encara que sembli estrany, en el que fa referència a les obres de l'Espanya Industrial, les coses funcionen, per ara, de meravella. Hi ha un treball conjunt i una compenetració exemplar entre la Comissió de Seguiment, formada per veïns, i el Consell de Districte que permet una transparència important en el desenvolupament pràctic del projecte.

Un dels problemes feixucs, com el del Drac, que qüestionava últimament el consistori, argumentant dificultats pressupostàries, ha quedat resolt. A la fi gaudirem, tal i com es va aprovar en el seu dia, de l'animalet mitològic que servirà d'esbarjo a la quitxalla i d'admiració als grans.

En aquests moments les obres

es realitzen a pas accelerat, amb la intenció que la primera fase sigui inaugurada abans de l'estiu; com a referència, podríem situar les dates de «tallar la cinta» per Sant Pere o Sant Jaume, encara que això vindrà determinat per factors tan variables com la mateixa meteorologia (en cas de pluges, per exemple, el ritme de construcció pot quedar ostensiblement endarrerit). Malgrat que, si l'autoritat responsable i el temps pertinent ho permeten, aquestes properes vacances estiuenques, els sacrificats santsencs que no puguin fer vacances, podran ja gaudir d'aquest nou espai lúdic.

Les possibilitats que presenta el parc són força completes; tenim, per una part, que els afeccionats a la nàutica i a viatjar, navegaran pel llac com si estiguessin a Venècia;

tot i que les barques no crec que siguin gòndoles. Per fer-se'n una dea de l'amplitud del llac, cal tenir en compte que serà superior al del Parc de la Ciutadella, que ja és dir. També en aquesta fase inicial, podrem trobar la Casa del Mig degudament restaurada i una escola bressol en condicions immillorables per atendre els infants dels nostres barris.

Una vegada resoltes les dificultats tècniques trobades en el subsòl, s'ha portat a terme el trasplantament dels longenaris arbres, testimonis d'excepció de la història de la fàbrica i la seva posterior evolució; els resultats del canvi de lloc han estat un èxit, car gairebé tots ja comencen a treure brots per a tornar a ser protagonistes, juntament amb els nous, (tenim el compromís formal i seriós de l'Ajuntament que a part d'alguna inevitable palmera, que no pot faltar, hi plantaran altres varietats d'arbres), d'aquesta nova època.

Les nou torres singulars de llum que en el seu dia ens varen sobtar a tots, ja estan gairebé enllestides. Ara falta el recobriment final que donarà vistositat i harmonia al conjunt de l'obra.

Les modificacions que s'han introduït als plans inicialment previstos, són l'ampliació de la zona de gespa, ja que segons han afirmat els serveis tècnics corresponents, l'experiència haguda en altres indrets de la nostra ciutat ha demostrat que és totalment viable el manteniment del verd i la constant utilització del mateix; per tant, aquesta vella aspiració dels veïns es farà també realitat, i la variació quant al tema de la piscina descoberta. Sembla que s'ha cregut més convenient substituir-la per l'ampliació del llac, ja que una piscina d'aquestes característiques sols es veuria aprofitada durant l'època de l'estiu i la seva conservació durant la resta de l'any, resultava bastant costosa. Evidentment, la piscina coberta, així com la resta d'equipaments corresponents, es portaran a terme tal i com es va acordar.

Com podeu veure, les coses marxen bé pel que respecta a l'Espanya Industrial i aviat trobarem els resultats que desitgem i pels quals tant tots plegats hem lluitat.

Jordi Clausell i Subirats

Malauradament no tot són flors i violes com és el cas de l'Espanya Industrial, ja que en molts altres assumptes les coses continuen com sempre, és a dir, sense solucionar-se.

Ben segur que ja ho sabreu de memòria, car en cada número de la revista ho repetim, malgrat tot, tornarem a insistir una vegada més en els temes pendents:

Vapor Vell.— Els acords entre l'Ajuntament de Barcelona i la Generalitat de Catalunya, han portat que els terrenys reivindicats pels veïns siguin definitivament per al barri i seran immediatament instal·lats uns equipaments públics al servei de tothom... No us ho creieu, veritat? Doncs feu bé, ja que no és cert, però de tant en tant és saludable creure en miratges.

La crua realitat és que tot continua igual, l'expedient incoat per la Generalitat continua lentament el seu procés. Mentrestant seria interessant que les AA.VV., Entitats i Collectius diversos, així com els veïns en general, comencessin a

definir i discutir quins són els dèficits més importants que es podrien paliar en l'àmplia zona reivindicada, per tal de pressionar l'Administració en l'absoluta necessitat que el Vapor Vell sigui del nostre districte.

Urbanització del carrer de sant Antoni.— En castellà diuen allò de «Las cosas de palacio van despacio», en el nostre idioma em sembla que la traducció no rima gaire, però si l'adagi és cert, aquest no és un palau, sinó una col·lecció d'ells, ja que fins al moment, la maqueta que els arquitectes estan fent, i després de més de cinc mesos, encara no obra en mans de la Comissió de Seguiment del projecte. Potser la fan a tamany natural i, és clar, això és feina.

En una altra vessant i en relació al carrer sant Antoni, sembla ser que és voluntat dels màxims responsables de l'Ajuntament, la de solucionar definitivament el greu problema de les clavegueres de la zona per tal d'evitar les inundacions que es produeixen a moltes

vivendes quan les pluges són intenses. De moment hi ha el compromís que a finals d'abril o principis de maig d'enguany, surti a l'opinió pública l'estudi dels tècnics per tal de resoldre a curt termini el tema. Que així sigui!

Normalització dels rètols dels carrers.— Encara que gran part dels nostres carrers ja són normalitzats, en aquests moments en falten alguns bastant significatius: per posar un exemple, podríem anomenar el carrer 26 de gener del 1641, que malgrat ubicar-se al voltant de l'Alcaldia, ningú no s'ha recordat d'ell, i això que la Comissió de Festes de l'esmentat carrer, ha insistit una i altra vegada en la necessitat del canvi. Això podríem generalitzar-ho a tots els altres que, a hores d'ara, encara no han estat catalanitzats.

En la nova retolació es troba a faltar en moltes de les plaques, una petita explicació del nom del carrer, cosa necessària per assabentar el públic del seu significat.

Jordi Clausell i Subirats

a VALLESPÍR, 45

AL COSTAT MATEIX DE LA FARMÀCIA PIFARRÉ
PROP DE L'ESTACIÓ TERMINAL RENFE - SANTS

● CONSULTA DERMATOLÒG

- Tractaments malalties de la Pell, Acne, Psoriasis, Eczemes, Fongs.
- Extirpació de Quists i Berrugues.

● TRACTAMENTS CAPIL·LARS

- Caiguda excessiva dels Cabells
- Grassa, Caspa, Picors...

● TRACTAMENTS DERMOCOSMÈTICS

- Facials i Corporals
- Sauna, Solarium (U. V. A.)

● IOGA I ACUPUNTURA

- Amb control mèdic

330 09 85 - 330 55 54

HORES CONVINQUES
DE DILLUNS A DISSABTE

El Museu de la Fundació García Fossas

En la dècada dels '40, el sr. Artur García i Fossas, propietari de la fàbrica «Compañia Fabril de Aceites Vegetales», a la Bordeta, creà la Fundació García Fossas i construí un edifici que havia d'albergar una escola al carrer Almeria xamfrà Gavà.

Tot i que durant molts anys l'edifici que havia de ser escola restà tancat sense cap utilitat, se sabia que en el seu interior hi havia una important col·lecció d'art, propietat de la Fundació.

Aquest petit museu va ser visitat pels veïns algunes poques vegades i sorprenia la qualitat de les obres que contenia i la importància de les firmes exposades.

En els anys '60 l'edifici de l'escola va ser llogat per l'Associació de Pares Bordeta-Sant Medir que hi ubicà l'Escola Proa i uns anys més tard, per poder augmentar el nombre d'aules, el museu va ser desmuntat i hom suposa que les obres que contenia van ser dipositades a la seu de la Fundació García Fossas a la Diagonal número 460.

En aquell moment els veïns de la Bordeta, a través del Centre Social de Sants, van interessar-se per tal que les obres no es moguessin del barri i fossin l'inici d'un museu local. No s'arribà a cap solució positiva en aquest sentit.

Per altra banda, en aquesta època, la fàbrica tancà les portes, el terreny fou adquirit per l'Ajuntament de Barcelona i l'edifici aterrat.

En l'última fira d'antiquaris que es va fer el mes passat a Montjuïc s'identificaren, posades a la venda, una vintena de les obres que havia contingut el Museu García

Fossas. Més endavant s'ha sabut que la Fundació s'ha venut tota la col·lecció.

A causa d'aquest fet i a la total falta d'informació sobre les seves raons, entre els veïns de la Bordeta interessats en aquestes qüestions corren rumors diversos que no deixen gaire ben parats els membres que componen el Patronat de la Fundació García Fossas.

S'ha de tenir en compte que d'aquest Patronat, d'acord amb l'article setè dels estatuts de la Fundació, en formen part com a vocals nats el «Rdo. Cura de la Parròquia de Santa Maria de Sants (Barcelona)» i el Teniente de Alcalde del Distrito Municipal del mismo nombre». Hom ha de creure que aquesta venda s'ha fet amb totes les garanties legals i que les Conselleries de Governació i Cultura de la Generalitat de Catalunya n'estan assabentades, però la quantitat que es rumoreja que s'ha obtingut per aquesta operació sembla irrisòria i el seu destí es veu poc clar.

El Secretariat d'Entitats de Sants, Hostafrancs i la Bordeta, fent-se ressò de les inquietuds dels veïns de la Bordeta creu que seria molt interessant que es donés resposta, públicament, a les següents preguntes:

- 1.— La Fundació García Fossas, i per tant el seu patrimoni, està lligada, si més no moralment al barri de la Bordeta i als seus veïns?
- 2.— Amb la desaparició de la fàbrica s'han modificat els estatuts de la Fundació García Fossas?
- 3.— Els estatuts de la Fundació García Fossas permeten la venda

del seu patrimoni?

4.— Quina ha estat la quantitat que ha ingressat la Fundació García Fossas per la venda de la Col·lecció d'Art?

5.— Quin destí es pensa donar a aquesta quantitat?

sants infant

*plaza de sants, 12
4227048*

PLANTES I FLORS

Lloveras Barceló

PAU CLARIS, 190
(Via Laietana)

Teléf. 215 50 00
08037 BARCELONA

SANTS, 5

Teléf. 421 47 39

08014 BARCELONA

CENTRO MÉDICO

SANTS 71

CERTIFICADOS MEDICOS DE APTITUD
PARA , OBTENCION Y RENOVACION
CARNET DE CONDUCIR .

Horario: Diario de 9 a 13 h.

Sants, 71-73, 2º, 4ª (Edif. Orfeo de Sants)
Tel. 421 89 19

Rafa: un artesà i principiant d'artista al nostre barri

El Rafa viu i treballa en el nostre barri. Es considera un artesà i un principiant d'artista i el seu ofici, envejat per molts, requereix sensibilitat, destresa i moltes hores de treball. És ceramista. Un ofici antic i de molta tradició que les joves generacions no volen deixar morir. El nostre barri té una bona representació de ceramistes que com el Rafa transformen el fang vermell en objectes de diferents formes i utilitats. Objectes que nosaltres comprem per la seva forma o color i sense saber absolutament d'on ve, com i per qui està fet.

— Com et vas interessar per la ceràmica?

— Jo colleccionava ceràmica perquè m'agradava molt i després em vaig plantejar d'aprendre'n, ja que la feina que tenia no m'entusiasmava.

— Tens antecedents en la teva família?

— No. Però jo sóc d'un poble de Còrdova que es diu Montilla. Allà hi havia una bòvila on es feien càn-tirs, teules, etc., i també hi havia una pedrera de fang on anàvem a jugar de petits. Tot això, d'alguna manera em va marcar.

— On vas aprendre ceràmica?

— Primer vaig anar a una escola particular un parell de cursos. En una escola es fan poques hores i és difícil formar-se com a ceramista, però pots saber si allò que fas t'agrada. Després vaig anar a la Bisbal on vaig fer un curs de torn i vaig continuar fent cursos intensius d'hivern en règim intern, el que suposava viure amb gent que feia el mateix. Al cap de tres cursos vaig muntar el taller aquí a Sants però no creia poder viure exclusivament de la ceràmica. Al principi ho feia tot jo però ara tinc un corredor i clients fixos. El problema és que la peça de regal cada vegada té menys sortida i s'ha d'ampliar el mercat. Principalment veng peces per tota Catalunya i alguns indrets d'Espanya.

— Quina és la teva situació professional i artística en aquest moment?

— Professionalment em considero un artesà i un principiant d'ar-

tista ja que encara no he fet cap exposició individual. Fins ara totes han estat col·lectives.

— Què hi ha de positiu i de negatiu en la teva feina de ceramista?

— De positiu hi ha el poder fer una feina que t'agrada i que té una certa creativitat i independència. El costat negatiu és que, viure de la ceràmica, obliga a fer una producció que s'adapti a la demanda del mercat i per tant, no poder fer allò que es vol. Jo sempre estic condicionat, la qüestió econòmica és molt important ja que he de treballar moltes hores per guanyar un sou normal. Això vol dir fer ceràmica comercial i no poder dedicar gaire temps a la creació.

— Quins objectius tens de cara al futur?

— En el futur voldria fer la feina amb més creativitat. Treballar més la ceràmica artística, fer exposicions i viure d'això. Però no m'agradaria deixar la feina d'artesà, voldria mantenir el taller i fer-lo funcionar amb col·laboradors però sense que depengués tant de mi. És molt difícil viure de la ceràmica artística, ja que es fan poques exposicions. Tots els ceramistes tenen un taller o una escola.

— Com veus la situació actual de la ceràmica?

— Està en un bon moment, hi ha molta gent que s'hi dedica i que té un nivell molt bo. Però les exposicions passen desapercebudes perquè no hi ha bons crítics de ceràmica. Els que hi ha vénen de Belles Arts on es fa una ceràmica molt

elemental i per això tenen un cert desconeixement de la ceràmica. Els ceramistes, més que marginals són desconeguts.

— Quants tallers i escoles de ceràmica hi ha a Sants?

— Hi ha nou tallers de ceràmica, dels quals cinc treballen com a escoles.

— Quina ceràmica t'interessa més la comercial o la d'autor?

— M'interessa més la d'autor, però em veig obligat a treballar més la comercial.

— Com funciona el col·lectiu de ceramistes de Sants?

— Funcionem des de fa dos anys però no estem legalitzats com a col·lectiu. Ens reunim periòdicament i fem coses: exposicions, xerrades, etc. La nostra intenció és fer una associació de ceramistes de Sants. Això ens serviria de cara a unes reivindicacions. La més important seria que els ceramistes i els tallers tinguessin una protecció oficial, això vol dir una legalització que no suposi una càrrega econòmica com la que patim ara. Els ceramistes pertanyen

al Ministeri d'indústria i no al de Cultura com els pintors i els escultors. Els ceramistes de Sants volem fer uns estatuts i a partir d'aquí fer uns punts reivindicatius concrets.

— Quin tipus de relacions manteniu amb els altres col·lectius d'artistes del barri i amb el Centre Cívic?

— Teòricament fem unes reunions de coordinació un cop al mes amb tots els col·lectius d'arts plàstiques. Pel que fa al Centre Cívic, tenim un representant al Consell.

— Us relacioneu amb col·lectius d'altres barris?

— No, però ho voldríem fer. En canvi sí que hem tingut contactes amb un grup de ceramistes de Madrid que són membres d'una associació.

— De quina manera creieu que el Centre Cívic pot influir en la feina dels ceramistes i artistes en general?

— Bastant, perquè ens permet tenir una sala d'exposicions, ens

deixa locals per reunir-nos i cada vegada que fan activitats de cara al nostre barri nosaltres hi col·laborem. De fet, abans de la creació del Centre Cívic no existíem com a col·lectiu i va ser arran de la I Mostra de Ceramistes de Sants que ens vam consolidar.

— Quins criteris se segueixen de cara a la programació de les exposicions?

— Hi ha una comissió de selecció d'obres on tenim dos representants. Es té en compte la qualitat de les obres, si l'artista és del barri, si es tracta d'un col·lectiu i si és un ceramista. Nosaltres tenim 3 exposicions fixes cada any: una de ceramistes, una altra d'escoles i una de tallers (ceràmica de tipus comercial).

— Teniu projectes per al Centre Cívic?

— El mes d'abril farem la II Mostra de ceramistes i cap el maig o el juny es farà la II Mostra d'Escoles de Ceràmica. Ara, cada primer diumenge de mes fem la Fira d'Art al Passatge Frutuós Gelabert. La

fira, de moment costa d'engegar degut a la manca de tradició i de públic. Però esperem que amb la nostra constància es creï la tradició. La gent no està acostumada a comprar ceràmica en una paradeta i no confia en la qualitat de les peces de ceràmica. De fet, preferixen comprar la mateixa peça en una tenda tot i que nosaltres la venem a millor preu.

— Quines sortides professionals té un ceramista a Sants i en general?

— La docència o fer ceràmica comercial i utilitària. Havíem parlat de crear una cooperativa de ceramistes, però no hem decidit res perquè ara és un mal moment per a les tendes de regals.

Text: Rosa Maria Picó
Fotos: Meritxell Sendra

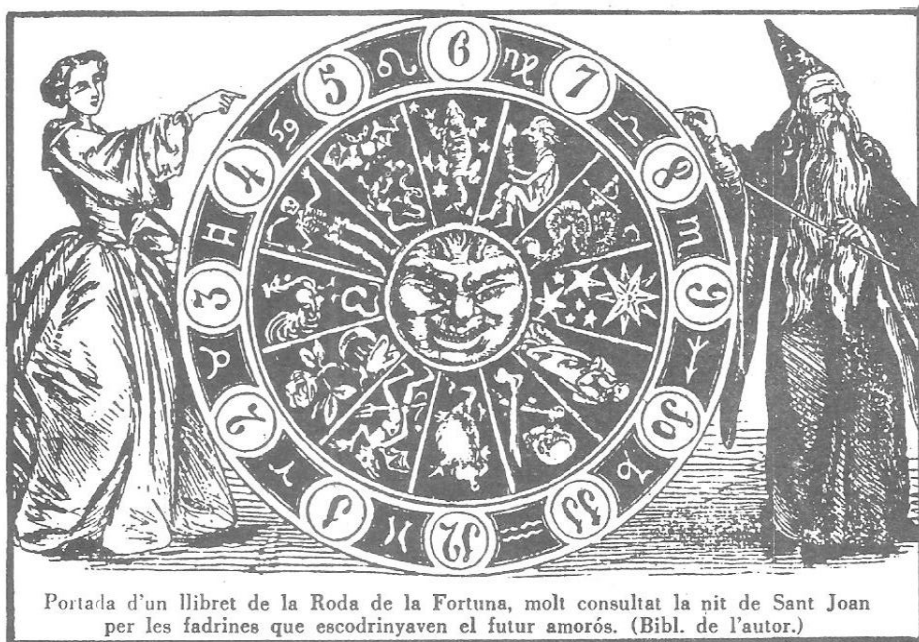
IMATGES a l'abast

fotografia i video

callao, 4 · hostafrancs
tel. 431 91 90 · barcelona, 14

Especialistes en PENTAX i OLIMPUS

Sobre la nit de sant Joan

Partiem de dues hipòtesis de treball: a) Sant Joan fou un personatge enjogassat, amb certes tendències piròmanes i de caràcter acusadament provocatiu o, b) la festa se li escapà de les mans.

Aviat eliminarem la hipòtesi a) en descobrir que l'esmentat Joan, baptista per més senyes, era un home bo i reposat fins a l'avoriment, la santedat del qual sembla estar fora de dubtes i gaudeix d'un gran prestigi al cel.

Pel que fa a la hipòtesi b), l'ha guérem de rebutjar també. És ben demostrat que aquesta nit se celebra amb gran gatzara des de molt abans que en Joan (es veu que de petit encara no n'era, de sant) vingués al món. Podem afirmar amb rotunda seguretat que aquesta data es ve celebrant, diguem-ne, des de temps immemorials, per no errar.

Admetent com a vàlida la tercera hipòtesi (que anomenarem c), segons la qual sant Joan ostenta la titularitat, però gairebé res més, només ens resta saber per què aquella gent tan antiga decidí celebrar la festa i per què carai nosaltres ho continuem fent.

Al llarg d'aquesta nit es condensen esdeveniments, costums i creences en tan elevat nombre que potser caldria, almenys, una altra nit addicional de celebració. Tot just s'esvaeixen les darreres clars del dia 23 de juny, el cel s'illumina amb les fogueres, al voltant de les quals es dansa. La foguera constitueix el centre de la festa i és objecte de múltiples ritus referents a la purificació i renovació, al temps que es fan esclatar petards, fent molt soroll per allunyar els mals esperits que tothora ens envolen.

Hom menja coques, originalment representant el sol amb la seva forma rodona, abans de la sofisticació dels pinyons i la confitura.

L'aigua i els vegetals adquireixen, de sobte, poders màgics, facultats per a guarir els mals i preservar la salut.

Aquesta nit també és bona per a conèixer el futur a través de «rodes de la fortuna» i d'altres procediments, com les «ordalies», pràctiques màgico-eròtiques que permeten endevinar l'avenir amorós.

Però sobretot, la nit es pobla de múltiples éssers entremaliats i

provocadors. Surten dels seus amagatalls els dimonis, les fades, les dones d'aigua, els follets, els amoretts, les bruixes i els bruixots, i s'escampen arreu, temptant a cometre totes aquelles accions que tenim per prohibides.

És també la data apropiada per a esdevenir bruixa o bruixot. En donem un dels mètodes aconsellats: «Aquesta nit hom pot esdevenir bruixot, només cal, al punt de mitjanit, anar a la cruïlla de quatre camins, ben nu, fer set tombarelles en cada un dels quatre vents i així que hom caigui a terra de la tombarella vint-i-vuitena, ja sera bruixot» (Costumari Català, J. Amades)*.

Quan per fi el sol, en el seu camí fins al punt més alt del zènit, comença a illuminar el cel donant per closa la màgica nit, hom el contempla amb expectació des de vora el mar o des d'un punt elevat. Avui és el dia més gran, el solstici d'estiu.

Fins aquí alguns dels costums de la diada. Les raons que mouen els individus a practicar tots aquests ritus, són fàcilment argumentables, pel que fa a societats rurals poc desenvolupades. Però què impulsa l'agent d'assegurances a tirar piules? o l'analista de sistemes a rebotcar-se de matinalda per la sorra? o el veí del 3r a pesigar un cul que no li toca ni per llei ni per església? En definitiva, què motiva l'escèptic ésser de l'asfalt a sentir per una nit tota la màgia i l'encanteri de les hores que precedeixen el solstici d'estiu?

Els antropòlegs del segle XXI ens han promès la seva col·laboració en un futur, però ens han dit que mentrestant anem fent la nostra i que no calen gaires raons per cremar-ho tot en una nit, per fer cau i net de tot allò que ens ha estat vedat durant l'any; i que la màgia és la màgia.

Si encara us cal un motiu, podeu fer-ho en honor d'un astre de mediocre magnitud, situat als suburbis d'una galàxia de segona, que ens té presos girant al seu voltant, i que, a canvi, ens dóna simplement vida.

Col·lectiu del Foc

* Nota del col·lectiu: Aneu-hi en grups d'amics i amigues, i en cas que no es faci la transformació, almenys passareu una bona estona.

Homenatge al general Moragues

Al llarg dels darrers mesos hem pogut escoltar sovint el nom d'en Josep Moragues, general català que fou torturat i assassinat per les tropes d'en Felip V durant la Guerra de Successió. Tot això ha estat possible gràcies a la Comissió Pro-Homenatge al general Moragues formada per quatre entitats: Ona Cultural, Òmnium Cultural, Centre Comarcal Lleidata i Amics de la Ciutat, que volen retre homenatge i divulgar el nom d'aquest català il·lustre.

Josep Moragues era un oficial de l'exèrcit català, l'any 1700. Aquest jove oficial havia nat 28 anys enrera a la població de Sort (Pallars Sobirà), restà la majoria de temps al costat del príncep de Damstadt, virrei de Catalunya que fou fulminantment destituït i de seguida s'adonà que s'anava a l'eliminació total de Catalunya i s'ajuntà amb els voluntaris de Vic que havien organitzat un exèrcit.

El nou virrei, el general Velasco, intentà destruir les forces del General Moragues, però en Moragues l'esperava al Congost on el derrotà i féu presoner en Jerònim Moxo, cap de les tropes.

A Moragues se li atorga el títol de cavaller per part de l'arxiduc Carles i se li confia el comandament de l'exèrcit del Nord. Després del Tractat d'Utrecht, el 1713, que cedia a Anglaterra Gibraltar i l'Illa de Menorca amb la sola condició que abandonessin Catalunya per ser ocupada militarment pels francesos. La reacció fou unànime,

resistir, resistir...

Moragues intervingué en la defensa de la Seu d'Urgell, que finalment capitulà. Moragues, indignat, torna a la Seu a protestar, i és perseguit fins a Sort on detenen la seva família. Moragues continua lluitant, finalment Barcelona es rendeix l'11 de setembre de 1714 i Moragues no es volgué sotmetre. Finalment, però, és traït. Quan decideix fugir cap a Mallorca és detingut, torturat i condemnat a mort, i el 27 de març de 1715 és executat i penjat el seu cap dins una gàbia al Portal del Mar durant 12 anys.

L'acte de l'Orfeó

El passat dos de maig tingué lloc a l'Orfeó de Sants un dels diversos actes que s'estan oferint al llarg dels darrers mesos com a homenatge al General Moragues. Fou un acte de gran emotivitat, en aquest capvespre barceloní, al teatre de l'Orfeó es respirava un ambient diferent, em recordava una mica els vells temps de la clandestinitat,

abans de la mort del general Franco.

L'acte començà amb uns minuts de retard, el saló d'actes estava pràcticament ple de públic, la majoria gent gran, amb el sentit que normalment emprem aquest terme. L'escenari era completament fosc, quan fan la seva entrada les autoritats i convidats a l'acte, en primer terme podem veure l'Honorable senyor Heribert Barrera, ex-president del Parlament de Catalunya, rera seu el Regidor del Districte, senyor Josep Espinàs i el senyor Lluís Gómez, president de l'Orfeó de Sants, entre altres personalitats, un cop asseguts els convidats, veiem com l'escenari es va il·luminant de mica en mica al compàs de la música fins que apareix emmarcat i destacant sobre l'escenari un retrat del general Moragues.

S'oferí als assistents un audiovisual dels actes que tingueren lloc el passat nou de setembre, la veu del locutor i presentador ens era familiar, la d'un habitual col·laborador de la nostra publicació, en Miquel Sánchez. Tot seguit una sèrie de parlaments dels membres de la Comissió Pro-Homenatge parlaren els senyors Albert Ponç i Torrents i el senyor Trino Balaguer, president del Centre Comarcal Lleidataà, tot seguint l'entrada de les banderes per tres escoltes, més emoció i algunes llàgrimes recorren els rostres dels assistents quan es procedeix a la lectura del poema al general Moragues, amb l'assistència de l'autora, sra. Amàlia Cruzate, que va ser interrompuda nombroses vegades al llarg de la recitació del poema.

El senyor Josep Espinàs dirigí unes breus paraules als assistents tot glossant la figura del general i el caràcter nacionalista de l'acte. «La nostra lluita d'avui per Catalunya ha de ser el treball constant i també de l'exponent per recuperar per sempre un seguit de tradicions (...).

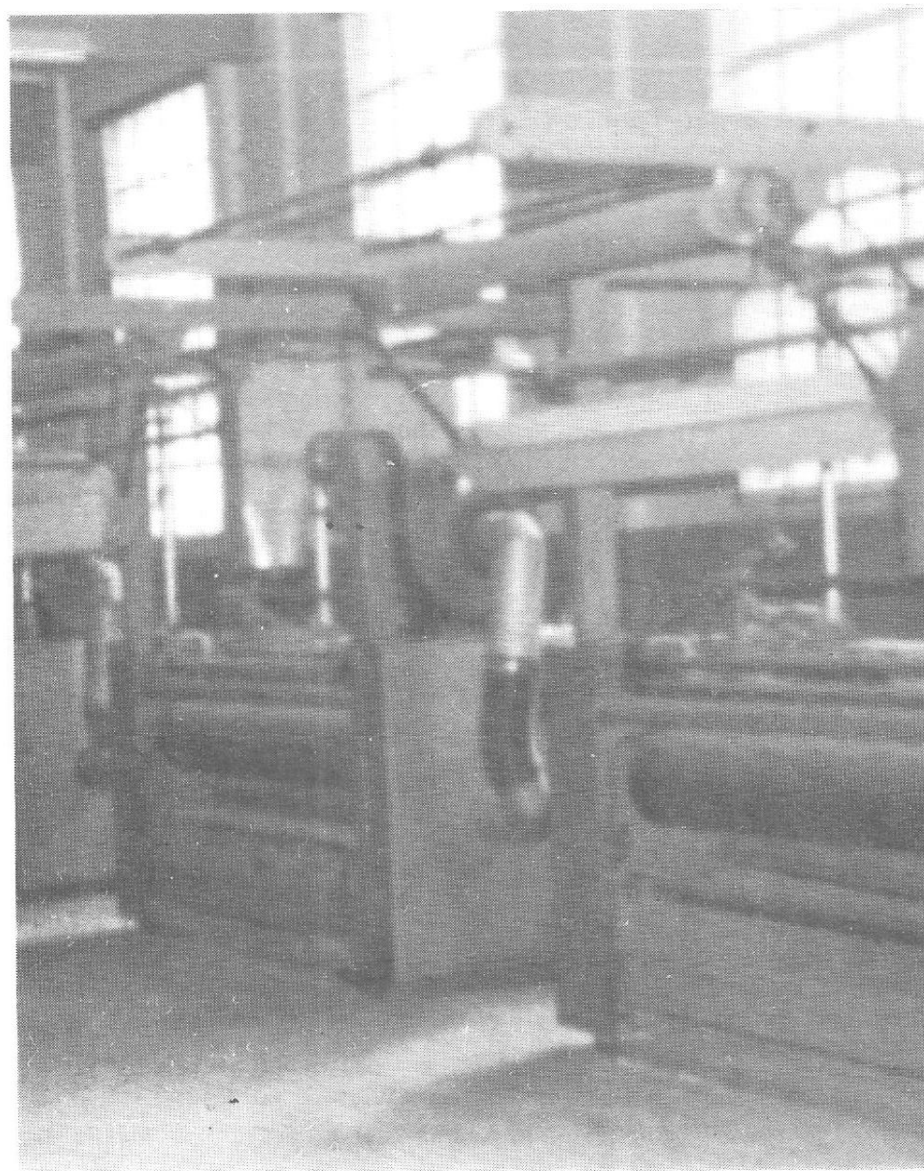
»A Sants en sabem molt de lluitar, em sento content i orgullós de ser el representant d'un poble com el de Sants en aquest acte (...).

»Agraeixo i enalteixo la Comissió per haver escollit Sants i els enalteixo a continuar treballant.»

Júlia Badal

El Casal Esportiu de Sants: un repte per al barri

Creus que Sants necessita un centre cultural i esportiu d'envergadura? Creus que hi ha dret que el nostre barri amb 60.000 habitants no tingui encara aquestes instal·lacions? Creus que podem deixar perdre l'últim terreny apte que queda en el barri? Aquestes són tres preguntes que els promotors del futur Casal Esportiu de Sants fan al barri i que sens dubte només poden tenir una sola resposta.

L'antiga fàbrica «Serra i Balet» que ocupa l'illa delimitada pels carrers Begur-Bacardi-Canalejas-Sugranyes, és una de les darreres construccions industrials que encara es conserven a Sants en la seva pràctica totalitat. D'estil modernista, només pel seu valor arquitectònic seria un gran error el seu enderrocament. L'empresa que l'ocupava se n'anà en orris ja fa temps i foren els treballadors els qui s'adjudicaren per subhasta els terrenys. De seguida es plantejà quin futur tindrien les instal·lacions. El projecte de fer un centre poliesportiu de grans dimensions proposat per uns quants veïns del barri (empresaris, treballadors de l'empresa i membres de l'AA.VV. dels carrers Badal, Brasil i la Bordeta) fou finalment el que comptà amb més suport i el seus promotors es posaren a treballar de valent per fer-lo realitat. Es creà l'Associació Cultural del Casal Esportiu de Sants, entitat en la qual hi figuren tots els seus promotors i els futurs socis i que és l'encarregada de gestionar i coordinar tot el projecte. Les tasques que cal fer s'han dividit, però, entre un gabinet tècnic-jurídic, el qual resoldrà les qüestions legals i professionals, i els veïns i antics treballadors que s'encarregaran de la propaganda pel barri.

El futur poliesportiu serà d'unes grans dimensions, en total més de 8.000 m² que es distribuïran entre les següents instal·lacions: 2 piscines (una a l'aire lliure i l'altra coberta), 2 camps de bàsquet, 1 de futbol-sala, 1 de jooging, un auditori. A més, i pel que fa als esports de saló, hi podrem trobar: sales de tennis de taula, escacs, gimnàs, dansa, squash, etc. Tot això es completarà amb un restaurant, bar, vestuaris i d'altres serveis.

Per portar a terme el projecte, s'enderrocarà l'interior de l'actual fàbrica, mentre que l'estructura exterior, modernista, no només serà respectada, sinó que es restaurarà completament. Òbviament el capital necessari és molt elevat, vora els 300 milions, el qual es cobrirà mitjançant les aportacions econòmiques dels futurs socis. Per començar i durant els cinc primers anys, es recorrerà a les possibles i desitjables subvencions de la Generalitat i la Diputació. Amb tot, però, el camí que cal fer és encara

força complex. Primerament l'Associació Cultural del Casal Esportiu de Sants haurà de comprar els terrenys als treballadors (ja que l'Ajuntament no ho ha volgut fer) i pagar totes les càrregues econòmiques que sobre ell pesen (en total es necessiten uns 140 milions). Un cop comprats i sanejats, l'Associació els cedirà a l'Ajuntament, el qual, per la seva banda, concedirà a l'Associació la seva explotació durant cinquanta anys. Serà llavors quan es podran iniciar les obres d'enderrocament de l'interior i la construcció de les instal·lacions esportives (amb un cost d'uns 160 milions). L'Associació

creu que, finalment el Casal serà inaugurat pel gener del proper any, malgrat que algunes de les instal·lacions (les piscines) no s'acabaran fins la primavera.

El Casal Esportiu de Sants tindrà un màxim de 6.000 socis, tots els quals formaran l'Associació Cultural, la qual, com ja s'ha dit, gestionarà les instal·lacions. Podríem dir que la possessió d'un carnet equivaldrà a la d'una acció en una empresa normal. Això suposarà, però, que només els socis podran gaudir el Casal. Amb tot es pot contemplar la possibilitat de llogar alguna de les instal·lacions per a col·lectius nombrosos (esco-

les per exemple). Els socis, a més a més, col·lectivament, podran proposar noves iniciatives per ampliar les activitats del Casal (emissores de ràdio, equips federats per jugar campionats, etc.).

Per acabar només cal dir que aquest és un projecte sense afany de lucre: tots els beneficis seran invertits novament en la millora del centre. Actualment el termini d'inscripció ja és obert i s'allargarà fins a l'agost. Cal afanyar-se i fer-se soci d'un poliesportiu modern i complet per a les necessitats de tot amant de l'esport i la cultura.

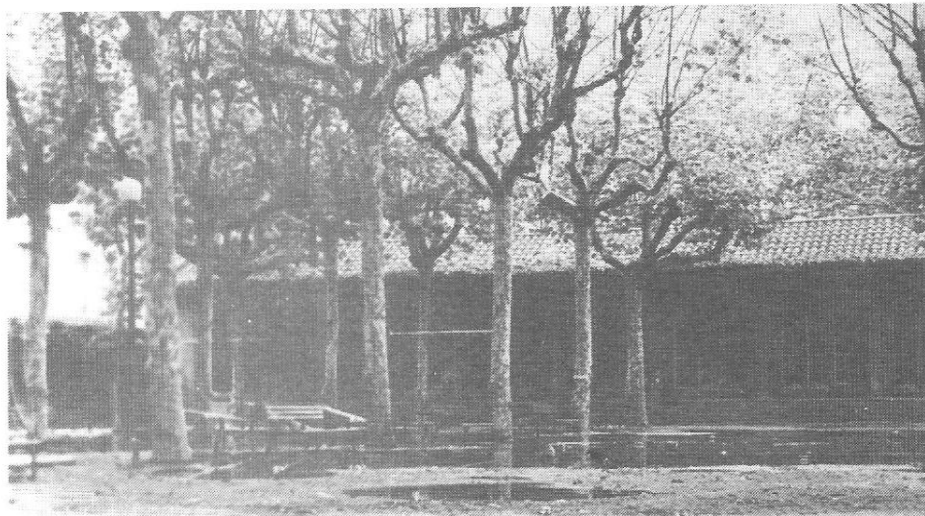
Josep Sort i Jané

**FARMACIA
CENTRO
DE
ESPECIFICOS**

**A. SALTÓ
VALLES**

**fórmulas
magistrales
análisis
oxígeno
ortopedia
grupos
sanguíneos**

av. madrid, 222 - vallespir, 103 tel. 339 63 32 - 08014 barcelona

CÒMIC

Timi I (nº 3 maig 82, full 6). **Timi II** (nº 4 juny 82, full 6). **Timi III** (nº 5 estiu 82, full 8). **El Ogro** (nº 6 desembre 82, full 8). **Fantasia? sí, gràcies** (nº 6, full 24). **La Epopeya Àrtica** (nº 7 febrer 83, full 11). **Plastic Man** (nº 8 març-abril 83, full 9). **Vicente el maca** (nº 9 maig 83, full 13). **L'aviador Boig** (nº 10 juliol 83, fulls 13 i 14). **El modelno Moz** (nº 11 octubre 83, full 12). **El único tecno bueno es el tecno muerto** (nº 12 desembre 83, full 8). **Habilidad** (nº 13 gener-febrer 84, full 10). **El Gigante y el Castillo** (nº 14 març-abril 84, full 8). **Elegància** (nº 17 octubre-novembre 84, fulls 16 i 17). **Tens por, oi?** (nº 18 nadal 84, full 22). **Ana i els Babaus** (nº 19 febrer 85, fulls 18, 19 i 20).

GASTRONOMIA
RESTAURANTS

Un repàs a Alcolea la nit: Laia, Delacort, Cafè d'Art i la Lluna, La Neu, El Bocata (nº 13 gener-febrer 84, full 20). **La Parra, granja Inglés** (nº 14 març-abril 84, full 18). **O'furancho i Salou-5** (nº 15 maig-juny 84, full 18). **Perles del Dragó** (nº 16 juliol-agost 84, full 18). **Delacort, La Parra, O'Furancho, Perles del Dragó** (nº 17 octubre-novembre 84, full 22).

COLLABORACIONS

Alguns aclariments sobre la joventut actual. (nº 6 desembre 82, full 18). **Millorem els nostres barris** (nº 6, full 13). **Quan la ciència parla de l'art** (nº 7 febrer 83, full 20). **Què passa amb el pla especial?** (nº 8 març-abril 83, full 13). **Vapor Vell** (nº 10 juliol 83, full 5). **La sortida de l'OTAN: el principal objectiu en la nostra lluita per la pau.** (nº 12 desembre 83, full 9). **Les bases i l'OTAN** (nº 13 gener-febrer 84, full 11). **Les dones decidim** (nº 13, full 12). **Les Converses de cinema** (nº 13, full 22). **Descentralització** (nº 14 març-abril 84, full 9). **Esines** (nº 14, full 20). **Adena** (nº 15 maig-juny 84, full 10). **Perquè i com del Folklore** (nº 15 maig-juny 84, full 20). **Barcelona desnuclearitzada** (nº 16 juliol-agost 84, full 9). **La tradició del foc a l'hivern** (nº 18 octubre-novembre 84, full 18). **Històries De Caissa** (nº 19 febrer 85, full 26).

ON ANEM AVUI...?

Granja Bar ELFOS

desdejunis,
berenars i
entrepans...

Riego, 4 - Barcelona
(a 20 metres carrer Sants)

la llesca

Galileo, 155 - Tel 330 74 05

**PATÈS I FORMATGES
SELECTES
OBERT DE NIT**

GRANJA SANTS

-J. GUARDIA-

DESAYUNOS Y MERIENDAS

Sants, 34 bis - Tel. 431 52 07
BARCELONA

«PARA UNA COPA AMENA...»

GARDEN BAR

Avda. de Madrid, 198 (Esq. Galileo)
Tel. 339 72 27 (Sants)

«I PER UN BON MENJAR...»

**RESTAURANTE
MIRAMAR**

Playa San Miguel
Final Almirante Aixada
Tel. 319 30 86 (Barceloneta)

LITERATURA-ART

Blasco Ibáñez, James Joyce, Pío Baroja, Edmundo Desnoes, Germán Guillón, Herman Hesse, Pere Calders, Vicenç Altaíó, J.M. Sala-Valldaura, Carme Riera (nº 1 març 82, fulls 14 i 15). **El Noucentisme** (nº 2 abril 82, full 15). Pío Baroja, Ramón Gómez de la Serna, Vicente Aleixandre, Miguel Hernández, Camilo José Cela, Luis Marín Santos, Juan Marsé, Eduardo Mendoza, Agustín Salgado, Blas de Otero, Xavier Bru de Sala, Víctor Català, Joan Salvat-Papasseit, Salvador Espriu, Carles Riba, Joan Brossa, J.V. Foix, Josep Pla, Mercè Rodoreda, Manuel de Pedrolo, Ofèlia Dracs, Núria Minguez (nº 2, fulls 14 i 15). Dashiell Hammet, James Cain, Raymond Chandler, Patricia Highsmith, David Goodis, Manuel de Pedrolo, Jaume Fuster (nº 3 maig 82, fulls 14 i 15). Juan Goytisola, Joan Fuster, Agustí Bartra, Carles Riba, Pere Quart, Màrius Torres, Joan Sales, Manuel de Pedrolo, Joan Oller, AveHi Artis-Gener, Joan Estelrich, Josep Pla, Josep M. de Segarra, Pompeu Fabra, Puig i Ferrater, Rovira i Virgili, Francesc Trabal, Pere Calders, Francesc Grau i Viader, Max Aub, Ramon J. Sender, Francisco Ayala, José M. Pemán, Ernesto Giménez Caballero, Rafael García Serrano, Eugeni d'Ors, Agustín de Foxà, Dionnio Ridruejo, Ernest Hemingway, André Malraux, Arthur Koestler, George Orwell, John Dos Passos, Paul Claudel, Pierrér Drieu la Rochelle, Miguel Hernández (nº 4 juny 82, fulls 14 i 15). Josep Conrad, Enrique Jardiel Poncela, Groucho Marx, Edgar Allan Poe, H.P. Lovecraft, Marqués de Sade, Anaïs Nin, Thomas Mann, Ernest Hemingway, Ofèlia Dracs, Manuel de Pedrolo, Jack Landon, Jules Verne (nº 5 estiu 82, fulls 18 i 19). Eduardo Mendoza, Marcel Proust (nº 6 desembre 82, full 19). **Ramon del Valle Inclán** (nº 7 febrer 83, full 21). **1ª Setmana del Llibre Català** (nº 8 març-abril 83, full 21). **Amadeo Modigliani**, Charles Baudelaire, Edgar Allan Poe (nº 9 maig 83, full 21). **Franz Kafka** (nº 10 juliol 83, full 22). **Marcel Proust**, Pablo Neruda (nº 11 octubre 83, full 24). **George Orwell** (nº 13 gener-febrer 84, full 26). **Jor-**

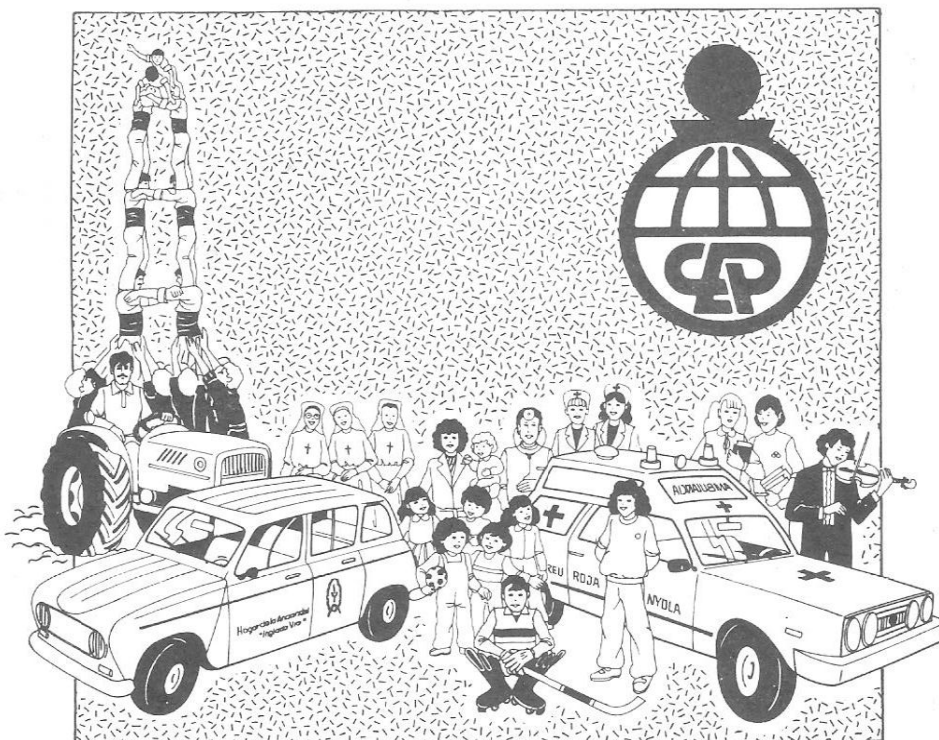
ge Guillén, Julio Cortázar, Pablo Neruda, Marcel Duchamp (nº 14, març-abril 84, full 24). **William Burroughs** (nº 15 maig-juny 84, full 24). **George Orwell**, J.M. Cain, Raymond Chandler, Dashiell Hammet, Highsmith, McCoy, Eduardo Mendoza, Vázquez Montalbán, David C. Hall (nº 16 juliol-agost 84, full 24). **Bukowski**, Truman Capote (nº 17 octubre-novembre 84, full 24). **T. Lobsang Rampa**, Don Fernando

(nº 18 nadal 84, full 24). **Douglas Adams** (nº 19 febrer 85, full 19).

TEATRE

Ben trobat company Murieta (nº 2 abril 82, full 18). **Latidos-Génesis Teatral** (nº 3 maig 82, full 18). **La Casona** (nº 5 estiu 82, full 9). **Teatro Libre de Bogotá** (nº 9 maig 83, full 20). **Grup Avalot** (nº 10 juliol 83, full 23).

Obra Social de la Caixa d'Estalvis del Penedès

Des de fa 70 anys mans a l'obra.

Ho sap tothom: estudiants, esportistes, artistes... Empresaris, pagesos, artesans... Gent de la ciutat i gent dels pobles... Tothom sap que la Caixa d'Estalvis del Penedès és sempre allà on són les necessitats de la gent: a Guarderies, Hospitals, Llars d'Ancians, Biblioteques, Escoles... Manifestacions artístiques, esportives, recreatives...

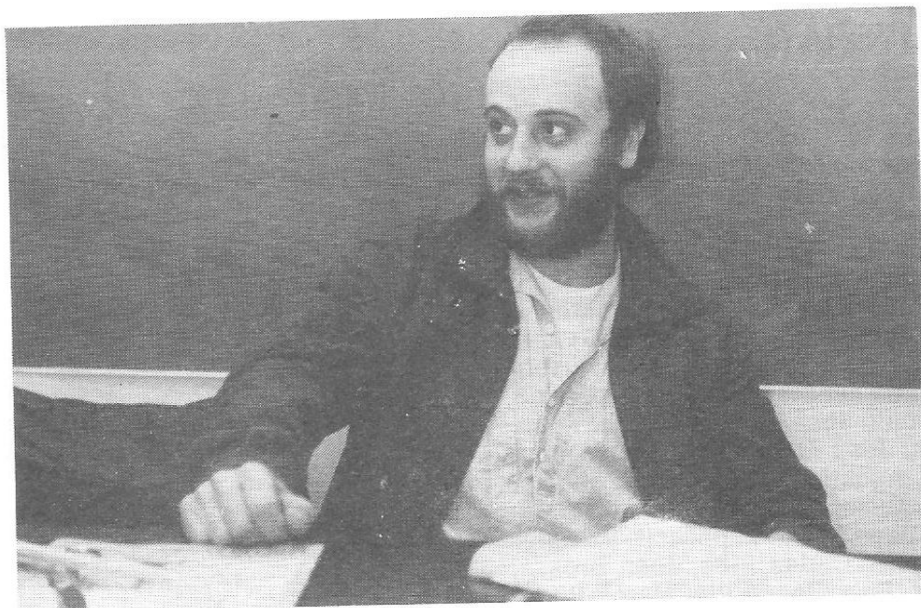
Des de fa 70 anys estem mans a l'Obra Social.

Caixa d'Estalvis del Penedès

L'EQUIP

Han fet possible omplir tots aquests fulls: Adena, Consol Albiñana, Guzmán Álvarez, Rosa Álvarez, Arxiu Històric de Sants, Elena Asbert, Associació de Joves Escriptors en Llengua Catalana, Ateu Popular de Sants, Júlia Badal, José Javier Ballesteros, Manuel Barrera, Julià Bernabé, Jordi Bonany, Lluís Bosch, Manuel Campo, Anselm Cartaà, Casal de la Dona, Josep Casalí, Carme Casamajor, Eduard Castaño, Catalunya Escacs Club, Centre Social de Sants, Jordi Clausell, Col·lectiu del Foc, Gaïetana Collados, Comitè Anti-Otan de Sants, Consell Municipal del Districte Sants-Montjuïc, Aleix Cort, Marc De Peia, Raúl Díaz, Josep Domingo, Sergi Doria, Escola Barcelona, Escola Proa, Josep Espinàs, Esines, Jordi Fernández, Aleix Ferrater, Anton Fortuny, Josep Franco, J.M. García, Pere García, Eusebi Giménez, Lluís Gómez, Marnel Gómez, Carlos Granjel, Jordi Guàrdia, Josep Guinovart, Julià Gustems, A. Hidalgo, J.L. Huelves, Josep Illa, Institució Cultural i Folklòrica de Catalunya, Adolfo López, M. Àngels López, Begonia López, Rosa Lozano, Rafael Martín, Josep Martínez, Núria Martínez, Roser Martínez, Enrique Molina, Carles Molins, Gemma Nierga, P.P., Josefina Pi, Alfred Picó, Rosa

M. Picó, Paco Pinazo, Roberto Placer, Miquel Quintana, Dolors Ramos, Josep Ribas, Magda Ripollés, Alfred Rodríguez Picó, Joana Rodríguez, Josep Rosell, Mercè Rovira, Amadeu Ros, Anna Rubio, Pablo Salgado, Mario Sánchez, Miquel Sánchez, Secretariat d'Entitats de Sants, Hostafrancs i la Bordeta, Meritxell Sendra, Josep Simoncini, Josep Sort, David Stardust, Teresa Tarabal, Germà Terol, Jordi Teixidó, Montse Valverde, Toni Ventura, Josep Vila, Susana Vinuesa i Gérard Vovelle.

Tot un equip de 96 persones i entitats que han col·laborat en

aquests tres anys a la revista, uns en major mida que altres, cadascun dins de la seva àrea, especialització o disposició, alguns el seu pas ha estat efímer, altres noms criden la seva absència, altres s'escriuran a partir d'ara i la immensa majoria segueix vinculada d'una manera o altra.

I mentrestant, l'equip actual de redacció ara, un cop més, es reafirma amb les mateixes dosis d'il·lusió, esforç, insomni i masoquisme.

I es pregunta de tant en tant... és necessària una revista al barri?

M. Gómez i M.A. López

VIDEO CLUB

EL GALL

CYMATIC

Servei a domicili de
Reparació de TV al dia

**VENDA DE TELEVISORS
A COLOR, VIDEOS,
EQUIPS ALTA FIDELITAT
RADIOCASSETTES**

c/ Moianès, 59. Tel 431 77 08

VICENT

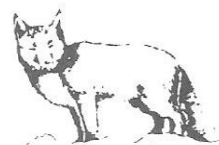
Creu Coberta, 198
Tel. 431 61 32

TOT EN CONFECCIÓ

NOVE

Creu Coberta, 65
Tel. 224 07 82

EMY PIEL

FABRICACIÓN PROPIA:

Peletería
Bolsos
Maletas
y complementos en Piel

Calle Sans, 109 — Teléfono 339 54 63
Barcelona 28

REFLEJOS EN EL ESPEJO

—abecé— 85

TODOS TENEMOS
DÍAS ESPECIALES EN
LOS QUE EL MÁS COTI-
DIANO DE LOS ACTOS
SE TRANSFORMA EN
ALGO MÁGICO.

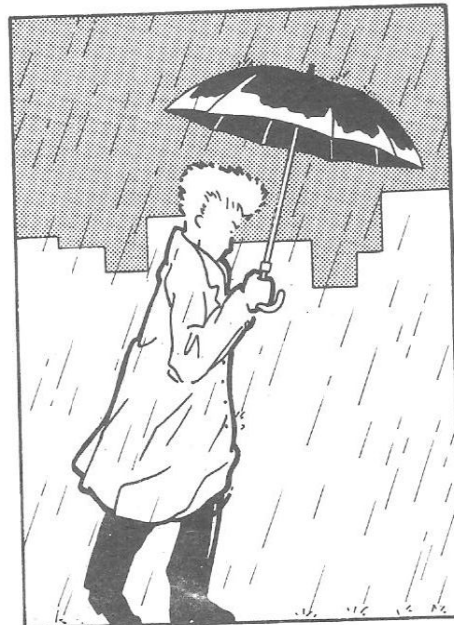
UN CUERPO DESDO-
BLADO EN MIL REFLE-
JOS ESPERA AL ACE-
CHO TRAS LOS CRISTA-
LES METÁLICOS Y FRÍOS
DEL ESPEJO.

Y CUANDO AL FIN
NOS MIREMOS EN ÉL,
SALTARÁ SOBRE NO-
SOTROS ATRAPANDO
NUESTRA IMAGEN QUE
VAGARÁ INVISIBLE POR
EL OCEANO PLATEADO
DEL TIEMPO...

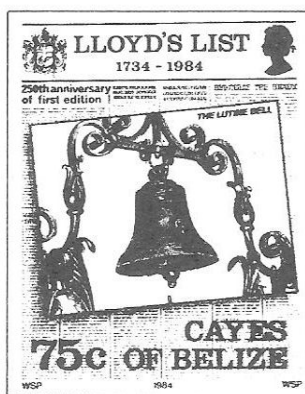
—abecé— 85

PLUJA

AMADEU+A.RÓS

El colleccionisme de segells, una afecció singular

Encara que sembli una raó poc important, avui si es tragués un resum de tot el que simbolitzen amb el seu grafisme (imatge) i, significuen, amb la seva dedicació, els segells emesos en tot el món des del primer (any 1850), fins ara, estariem en condicions d'adonar-nos de l'enorme grandesa d'aquest petit món. Petit món el filatèlic, que per detallar-lo més que breument, ara ja es necessiten cinc volums, acollint més de 2.500 pàgines no pas diminutes. Dades que prenem del catàleg de més ús, en la nostra ària: l'Yvert y Tellier, que en l'any 1985 arribarà a la 90 edició. I del qual no intento fer precisament publicitat, recordant el molt que en cert moment, em va costar que arrangessin allò que Catalunya era una província que delimitava amb el Principat d'Andorra (!).

El nostre propòsit d'ara, de manera reduïda i breument, és el de donar des d'ací, una idea somera del que el món del segell represen-

ta. No tot, sinó molta part d'ell, si exceptuem una petita part de sèries, que s'aparten del criteri tàcitament establert, en ésser aquestes accentuadament polítiques; bèl·liques, o per estar massa «supeditades».

Per regla general doncs, sèries de segells, portades de coses tan apreciables com, la commemoració d'aniversaris de persones, ciutats, estaments culturals, etc. Recordant la data de naixement, fundació, etc. Ja més contemporàniament, posat el segell a ser útil per moltes altres coses. Per exemple, de missatges d'un adveniment, més o menys coincident amb el moment, pensat que el record esportiu, cultural o recreatiu, d'una més acusada importància. I, per què no? posant-se en el més variat, com en l'exclusiu d'una campanya educativa anti el que sigui, del que ens parla —entre d'altres— uns segells de l'any 1984, de la República Federal d'Alemanya, dintre d'una campanya anti-tabc.

I tants d'altres esdeveniments semblants, plasmat en els segells, que farien el nostre relat inacabable. Un segell, també pot ésser polèmic, com porta camí de ser-ho el previst pels Estats Units, per dintre del present any, dedica a en Josep Miquel Serra i Ferrer, conegut millor com a Fra Junípero Serra, nascut a Petra (Mallorca) l'any 1713, fundador de nou missions a Amèrica. Considerat fill il·lustre dels Estats Units d'Amèrica, la seva estàtua de bronze està col·locada al Capitoli de Washington, al «Hall de la Fama» de «Noms Il·lustres», com representant de l'Estat de Califòrnia. O sigui que el reconeixement oficial hi és; l'acord d'emetre el segell commemorant el segon centenari de la seva mort també, i com no, el mèrit acumulat, sobressortint de totes, totes. El que no està privant, per exemple, que el director executiu de l'Associació d'Americans Units per la Separació de l'Església i l'Estat, hagi enviat un escrit al Director de Correus d'EUA, recordant que els tribunals sempre han mantingut que el Govern no ha de barrejar-se en qüestions religioses. I això dels segells és cosa de l'Estat.

D'aquesta varietat diversificada és del que procurarem donar compte. Ara de moment vagi l'emissió de Belice commemorativa del 250 aniversari de la «Lloyds List», en un d'ells, la cèlebre campanya anunciadora de la pèrdua de vaixells. Belice és el nom actual de les ex-Honduras Britàniques, territori que per la seva dependència té obligació de fer constar en tots els segells (en un angle), el cap de la Reina, o bé la corona reial, a sobre d'un «E.R».

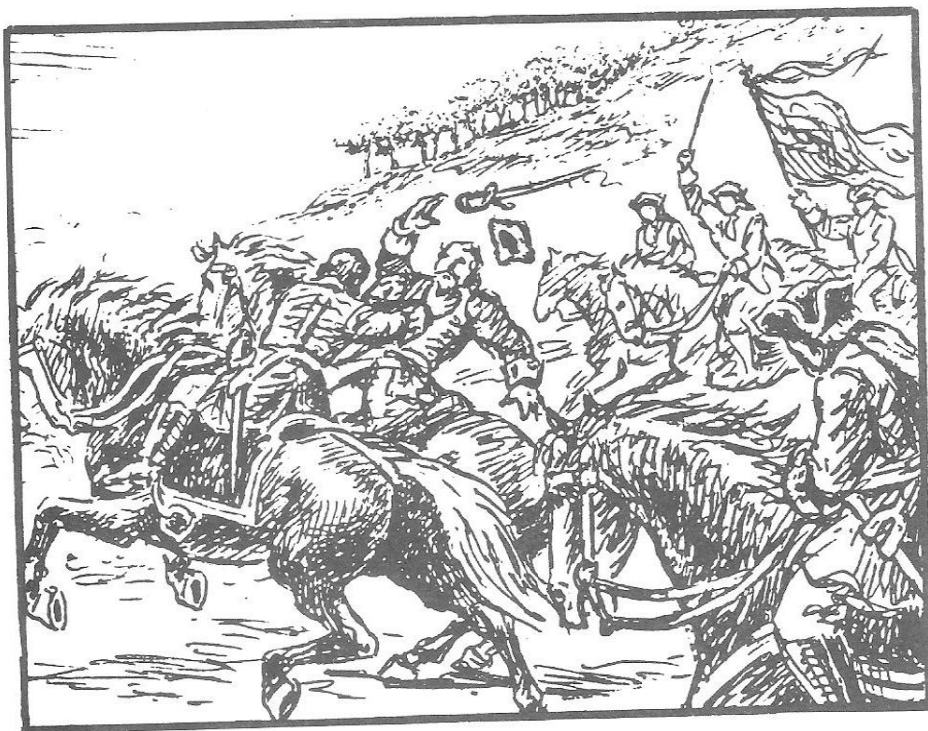
Pere Montaner i Giró
«Colectiu Congrés-81»

Electrònica LLORENÇ

Servei Tècnic Ràdio-TVC
Ordinadors - Venda material
elèctric

ORDINADORS «AMSTRAD»
Sagunt, 106
Tel. 332 11 78 (Sants)

La batalla de Montjuïc

El 23 de novembre de 1640 Felip IV va nomenar virrei a Catalunya a Pedro Fajardo, marquès de los Vélez i li va fer entrega del comandament de l'Exèrcit.

Dos mesos més tard, el 26 de gener de 1641, tenia lloc la que ha passat a la història com a batalla de Montjuïc.

En previsió d'un atac, s'havia decidit de fer a la muntanya més fortificacions rudimentàries. S'hi van fer trinxeres i reductes, però no hi hagué temps de fer una fortalesa al cim, sinó únicament un fortí. En Ramon de Rocabertí que havia dirigit els primers treballs, va passar-se als castellans i sembla ésser que orientà l'atac tenint en compte les trinxeres i reductes que s'havien fet sota la seva orientació. Però fins a la vigília de l'atac, un equip d'un centenar d'obres, dia i nit, treballaren reforçant i perfeccionant aquest sistema defensiu, i així frustrà el confiat atac de les tropes del marquès de los Vélez.

La junta de guerra catalana estava formada pel diputat militar, Francesc de Tamarit, el conseller en cap, Joan Pere Fontanella i el francès Plessis-Besançon als quals s'afegiren quatre catalans i tres oficials francesos. El dia mateix de la batalla arribava a Barcelona l'ambaixador del nou rei de Portugal, personatge que va infondre noves confiança als catalans, ja que el duc de Bragança, cosí de Felip IV, havia proclamat la independència del regne atlàntic, aixecant tot el país contra el rei d'Espanya.

La cavalleria castellana dirigida pel marquès de Torrecusa, molt

confiada va arribar massa a prop del fort, que manava un bon estratega francès anomenat d'Aubigny, i es trobà mancat d'estris suficients per escalar les fortificacions, i per això es va veure forçat a retirar-se vençut. Les companyies dels gremis i de ciutadans, que guarnien les muralles varen ser encoratjades durant tota la lluita pels diputats i consellers, que recorrien els llocs més importants. Els sastres, sabaters i els miquelets d'en Cabanyer eren els que formaven el terç de Santa Eulàlia, i reforçats per les gents de la marina, que formaven un cos de mosqueters, van revifar el coratge dels defensors del fortí posant en fuga els atacants; els caps i soldats francesos, sobretot Aubigny, Serignan i Du Plessis-Besançon que saberen dirigir amb perícia les operacions; fins les dones barcelonines, demostrant una vegada més el seu valor deixant planys i pregàries, acudiren a les muralles amb subministres i àdhuc anaren a Montjuïc duent municions i begudes als defensors de la muralla.

Vençuts totalment a mitja tarda, l'exèrcit del marquès de los Vélez va retirar-se. Gràcies a la serenitat del general Juan de Garay no va esdevenir un desastre total, i va retirar-se en ordre cap a Tarragona sense donar temps als catalans de cercar-los en els passos de Martorell i el Congost.

Aquella victòria va permetre a Barcelona 11 anys d'independència. Pau Claris moria el 27 de febrer del mateix any, un mes després de la victòria de Montjuïc. L'any següent moria el Cardenal Richelieu. La coneguda «conspiració de les dones» pel gener del 1643 va fer que el comte-duc d'Olivares trobés el desfavor d'en Felip IV caient en una decadència moral i física que desembocaria en la bogeria i en la mort dos anys després.

Miquel Sánchez

**ESPECIALIDAD EN
VESTUARIO TEATRO Y DISFRA-
CES**

NOVEDADES ROSA

Riego, 23
Tel. 431 68 07
Sants

Best-seller's cocktail

Best-seller: Llibre que ha aconseguit un tiratge de venda més alt del normal.// Un gran nombre de paraules insípides i falses, posades una darrera l'altra, tenint com a fi comú arribar de la forma més impactant possible al «corassonsito» o cervell del lector.// Forma de guanyar-se la vida d'uns quant escriptors, que no tots, que no saben fer res més.//

Doncs sí, hi ha diverses i contradictòries definicions del que és un best-seller. Normalment, el que signa aquest articles, o sigui jo, només parla dels llibres que li agraden, però per la senzilla raó que no sóc un crític —encara que aquesta paraula mereixeria un capítol a part i per això mai no em vull posar en temes que podrien molestar més d'un dels que segueixen els meus articles, referint-me exclusivament als gustos literaris. Però alguna dia n'havia de parlar, millor dit, escriure, d'aquest apartat tan important de la literatura actual. Però ho vaig a fer d'una forma diferent, com un joc.

Explicant una història —fictícia, evidentment— aniré intercalant títols de famosos best-sellers que, m'imagino que qualcun d'ells haureu llegit. I si no ho heu fet, no us amoineu perquè... com es diu normalment, hi ha de tot en aquesta vinya del Senyor... o no? Comencem, doncs?

Los siete minutos que vaig passar després de produir-se **El apagón** varen ésser com un mal somni a la **Intemperie**. Posteriorment, una **Cierta sonrisa**, mig irònica, mig en sentit **Màgic** va fer canviar el meu pensament derivant-lo vers una **Sublime obsesión** davant **Los asesinos**. A **sangre fría** recordà, amb un sentiment de culpabilitat, el meu passat en **Aquel país lejano**, prop del **Trópico de Cáncer**. Tot començà en l'**Aeropuerto** quan em vaig trobar el meu amic **El griego**. La seva cara no era la mateixa de sempre, les arrugues, atractives en el seu moment, semblaven mossegades de **Chacal** fetes amb ràbia. Les seves primeres paraules em varen deixar més fet pols que aquella borratxera al **Bu-**

levar del ron. Em va dir que el **Diagnóstico final** del metge havia estat càncer a la sang. La meua resposta, de la qual em penedeixo en aquests instants, no va ser una altra que **Nadie debería morir**. I la seva contestació fou encara millor: «Si tots els amics em donessin aquests ànims **Más dura será la caída**». Després de dir això, s'allunyà de mi. La meua ànima quedà com **Cien años de soledad** dins una barraca feta amb **Bambú** enmig d'una **Isla** on el rei fos el **Tiburón**. La **legión de los condenados** és cada vegada més llarga que la de **Los vencedores** i **El factor humano** és més complex que **Mil y una noches** amb **La segunda dama a Brighton, parque de atracciones**».

Aquest article està dedicat a gent tan diversa i diferent com la niti el dia, però que tots tenen una cosa en comú: la de ser escriptors; gent com Irving Wallace, William Faulkner, Frederick Forsyth, Arthur Hayley, Peter Benchley, Jacques Pecheral, Leon Uris, Max Catto, Frank Slaughter, Mario Puzo, Graham Greene, Pearl S. Buck, Truman Capote, Gabriel García Márquez, Elia Kazan, Sven Hassel, Françoise Sagan, Roger Pla i tants altres que, si no fos per ells, hi hauria molta gent que l'únic que llegiria seria el periòdic i prou.

...I la quarta!

Fa uns quants números, en aquesta mateixa revista, vaig escriure un article parlant d'un dels escriptors més sincers, crus, polèmics i, a la vegada, vitals, de la literatura moderna. Em refereixo a Charles Bukowski. I la raó per la qual torno a parlar d'ell és perquè Edicions Anagrama, dins de la seva col·lecció **Contraseñas**, acaba de publicar la seva darrera novel·la titulada **La senda del perdedor**. I així queda finalitzada la tetralogia del seu protagonista, encara que en realitat sigui una autobiografia amb pseudònim; Henry Chinaski-Charles Bukowski.

La primera publicada va ésser **Cartero, que té com a tema els dotze anys que passà el protagonista com a funcionari de Correus fins el**

moment en què comença a escriure professionalment.

La següent novel·la escrita per ell, **Factotum**, tracta de l'època anterior a carter, descrivint el peregrinatge de treball en treball, a quin més degradant. Posteriorment va ésser **Mujeres**. Bu-Chi-kow-nas-ski és un escriptor consagrat i, l'alcohol i les dones canvien capítol darrera capítol.

Però quedava l'època de la infantesa, i...voilà! **La senda del perdedor** us està esperant a les llibreries que l'aneu a comprar, si us agrada llegir Charles Bukowski, l'escriptor i líder de les descripcions del món des de la rebotiga del món.

Aschmunadai

«PHOTO 80»

REVELADO EN UNA HORA

C. Roses, 68 (cantonada Galileu)

Tel. 330 78 33

SANTS · 08028 BARCELONA

Manet

MARCS
QUADRES
LÀMINES
MIRALLS

VENDA A L'ENGRÒS I DETALL

ROSÉS, 65 · TEL 339 64 40

08028 - BARCELONA

Brazil (Terry Gilliam)

Tractar de definir amb un mot la tercera obra de Terry Gilliam, un dels pilars de Monty Python, grup que a hores d'ara ja només es reuneix a sopar, és tasca realment difícil. Com a mínim, però, **Brazil** posseïx un qualificatiu que la diferencia de tots aquests films que intenten —i no aconsegueixen— parlar de futurologia i d'un món —proper?— regit pels ordinadors, la burocràcia i —ai— novament el poder establert. Aquest qualificatiu és el d'IMAGINACIÓ.

IMAGINACIÓ en el títol. **Brazil**, solitària melodia que tararegen alguns dels personatges, és una majúscula mitificada per Xavier Cugat i que, com el seu nom diu, transporta a un paradís lúdic, o així ho va creure Terry Gilliam a l'hora de la inspiració. Que propers queden els ideals de qui la canten —àdhuc l'espectador mateix— Que lluny és la realitat que ens presenta una megalòpolis orwelliana on tot es regeix automàticament i —com a **Metrópolis**— els individus són simples esclaus de la màquina, la burocràcia i l'avorriments! Contra el sistema només una solució: la rebel·lió i el terrorisme. L'altre és l'emprada per Jonathan Pryce, modest funcionari, una peça més de l'engranatge, que escollirà la IMAGINACIÓ com a alternativa, i en els seus deliris onírics descobrirà una dona anomenada Llibertat, per acabar comprovant que aquella noia existeix i que està implicada en tasques terroristes. Per tant, Jonathan Pryce, com John Hurt a **1984**, acabarà rebel·lant-se i —naturalment— serà derrotat per l'autarquia futurista.

En aquest sentit, la IMAGINACIÓ es confon amb la realitat, una realitat ja pronosticada per Orwell i que a tots ens ha de deixar preocupats.

Tornem, però, al concepte base de l'estudi: IMAGINACIÓ. Aquesta

excusa argumental és vàlida perquè en Terry Gilliam, fent honor al grup i a les seves característiques, es desenvolupin els dos factors claus en la filmografia dels britànics: a) la paròdia de films, b) l'humor corrossiu, intelligent de vegades i groller en d'altres.

Quant al primer aspecte, cal destacar les inevitables referències als ja esmentats **1984** (fórmula de poder i rebel·lió contra aquest poder; fracàs de la rebel·lió), **Metrópolis** (vampirització dels qui estan al servei d'aquest poder-rebel·lió), **Blade Runner** (els colors grisos, foscs i neonians d'aquesta ciutat on mai no apareix la llum natural, es contraposen als blaus i clars de les fantasies de Jonathan Pryce), el mateix **Sentido de la vida** (escena del restaurant) o inevitables referències a Kafka (**El procés**), Jack London o S.M. Eisenstein (**El cuirassat Potemkin**).

En el segon aspecte —el tipus d'humor—, tornem a trobar un dels Monty Python (recolzat en la interpretació per un altre membre: Michael Palin) en plenitud de forma; al respecte, aquesta facècia agrada a l'espectador en tant en quant agradi la vessant satírica del magnífic grup anglès.

La IMAGINACIÓ, però, constitueix una arma de doble fil per a Terry Gilliam, un director tan intel·ligent que aconsegueix per una vegada que el gran Robert de Niro faci el paper d'un actor —aquí, un curiós lampista-terrorista que apareix i desapareix esporàdicament— i no faci un cop més de Robert de Niro. Dèiem que, en qualsevol cas, Gilliam s'ha emborratxat d'IMAGINACIÓ i li ha mancat la clau per a posar el pany i forrellat amb indubtable èxit: la MESURA.

Perquè aquest gran espectacle visual, aquesta increïble despesa de mitjans al servei de la més lliure de les interpretacions no pot ésser

païda a corre-cuita i, a més, amb certa extralimitació de temps —dues hores vint-i-dos minuts—. Així, la colpidora IMAGINACIÓ acabarà resultant tediosa per a un espectador poc relaxat, poc acostumat a espectacles tan vibrants i, en definitiva, cansarà, arribant a cert punt —lluita contra el terrorisme— del qual el film no aconseguirà recuperar-se; llàstima, doncs, d'aquest menjar tan suculent que ens ha proporcionat, però, una digestió certament pesada i un regust massoquista: la intenció de tornar a veure **Brazil** per examinar més detalladament allò que ja no hem pogut suportar en un primer visionat. Perquè també totes les pintures de Miró o Dalí necessiten una o dues revisions i es revelen com a grans «collages». **Brazil** ha d'ésser per a tots com una visita al centre Beaubourg: sense presses, lliurant a la interpretació de cadascun el sentit de les obres. N'hi ha molt per a escollir.

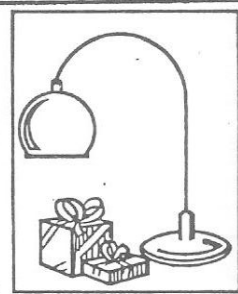
Josep Vila

regals

Montse

llums

SANT ANTONI, 12
☎ 431 58 90 - BARCELONA-14

SINDELEN-2

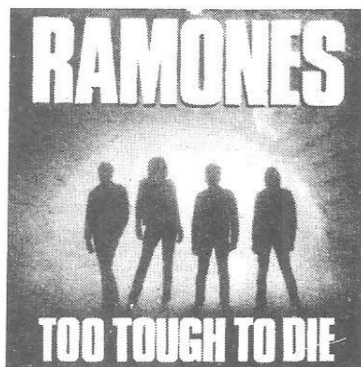
Listas de boda - regalo - video
TV color - electrodomésticos -
audio

SANTS, 41 - TEL. 421 11 20

prat
suñol

Llistes de Noces.
Cortinatges.
Persianes.

Sants, 66
431 64 44
Barcelona 14

Nou disc de la Durruti Column.

Melodies lleugeres, volàtils i amb aquell toc de crispació que Vini Reilli sap donar-li a la seva guitarra. *Without Mercy* o el gust per la música que penja d'un fil. A un altre que de tant en tant cal seguir-li el fil és a l'etern bluesman, *Eric Clapton*. Als discs de l'Eric (amb perdó) els passa el mateix que als bons vins; són lents d'elaboració i sempre tenen el mateix gust. *Behind the sun* és el retorn als vells ritmes blues. Música i guitarra amb sabor a whisky, badalls i rock'n roll. Oooooooooooh.. aaaaah...ix. Una de pop-rock accelerat i sorollós! Ja va, ja va. Senyores, senyors, arriben els **Ramones**. Rock fort, brut, però melodiós, que conserva després de més de deu anys, la frescor i l'encant dels primers dies. **The Ramones**, precursors del punk sense haver-s'ho proposat mai, ens ofereixen un nou LP: *Too tough to die*. Música potent, de tall curt, simple i enganxosa, nascuda als carrers de Nova York. Els **Ramones** segueixen... I deixem els Ramons per parlar dels **Smiths**. **The Smiths** han tret ja el seu nou LP: *Meatis Murder*. Música pop feta amb la base més elemental: baix, guitarra i bateria i una veu melangiosa que dulcifica i caracteritza els temes. Pop làngid i espontani per a una tarda de sol i núvols. De núvols, sí. I uns altres que han vist el cel són **Golpes Bajos**. *Debocionario* és el seu nou mini-LP. Temes funky-pop, frescos i melòdics amb la marca de **Golpes Bajos**. Una instrumentació pulcra i compacta al servei de German Coppini. El primer single: *La virgen loca*. I ara, en

exclusiva mundial, una història. La història d'un grup anomenat **Los Rápidos**, el recordeu? **Los Rápidos** eren un bon conjunt... però sense gaire sort. Un dia **Los Rápidos** van decidir canviar de nom i es van dir **Los Burros**. **Los Burros** eren un bon conjunt... però sense gaire sort. Ara els ex-Rápidos i ex-Burros s'anomenen **El Último de la Fila**. I la veritat és que **El Último de la Fila** és un bon conjunt... Deixem-ho així. Són de Barcelona i fan un pop dur força guitarrístic. El seu primer single *Cuando la pobreza entra por la puerta, el amor salta por la ventana*. Sort, que ja toca. Com també toca parlar del segon LP d'un grup que s'anomena **Everything But The Girl**. Es tracta d'un duo (ell/ella) que fa un pop fràgil de caire intimista, reconfortable i absolutament gratificant. Tracey Thorne posa la veu i Ben Watt la guitarra. Just al punt. El títol *Eden*. I no abandonem els ritmes suaus. **China Crisis** ja tenen nou LP: *Flaunt the imperfection*. Melodies campestres cada cop més sofisticades. Elegància, bones maneres... i aromes de Montserrat. També l'**Orquesta Mondragón** ensuma els aromes de l'èxit. *Rock'n roll Circus* és el nom del seu nou show, aquest cop gravat totalment en directe. La **Mondragón** al complet cantant els seus temes de sempre i un, o dos o tres, nous. Més. **Art of Noise** és el nou grup-joguina-instrument de Trevor Horn, aquell que un dia va formar part de **The Buggles** (els del vídeo que va matar a la pobra estrella de la ràdio) i que actualment s'ha fet famós produint i llançant **Frankie Goes To Hollywood**. Doncs bé, **Art of Noise** ja té el primer LP: *Who's Afraid*. Sons i ritmes sorollosos, suggerents, metàl·lics. Com si es tractés de la versió instrumental de **Frankie Goes To Hollywood**. Audició recomanable per passar la set. I ara dos que es separen, encara que temporalment, això diuen. Els primers són **The Police**. Sting continua molt ocupat convertint-se en una nova estrella del cinema. Copeland continua produint nous conjunts. I Andy Summers, de moment, es rasca la panxa. Un descans mai no ve malament. Els segons són un altre trio famós: **Roxy Music**. Dos clàssics del pop que ens diuen... fins ben aviat! Això esperem. Fi.

Singles i maxis

The Firm i el seu *Radioactive*. **Raund and Raud** de **Spandau Ballet**. O, per què no?, el nou Maxi de **Los Nikis**, els Ramones de l'Estat espanyol. O pels qui gaudeixen de la música disco italiana: **Savage i Radio**. La música funy-disco-pop d'aquí té un nom: **Alaska y Dinarama**. Alaska continua buscant i buscant *Un hombre de verdad*. I més funky electrònic *Don't drive drunk* d'**Stewie Wonder**, és clar. I si vols fer una bona obra *We are the world*. Amb **M. Jackson, Diana Ross, S. Wonder**, etc. Els beneficis, ja saps, cap a Etiòpia. I per acabar *This is not America* de **David Bowie** amb **Pat Metheny Group**. No, no és Amèrica, és... Rock'n Show. Això és tot.

David Stardust

HIT PARADE T. d'A.

Hits catalans:

- La Trinca
- Maria del Mar Bonet
- Raimon
- Héctor Vila

Hits estrangers:

- Kooland The Gang
- Phill Collins
- Robert Palmer
- Alan Parsons Project

Hits castellans:

- Azul y Negro
- Golpes Bajos
- Video
- Hotel

AUTO-ESCUELA RODA-2

ESPECIALIDAD
EN PRÁCTICAS DE MOTO
Sants, 266, entl. 2ª
Tel. 339 52 40

MUSICAL TARANTEL·LA TOT EN MÚSICA

PIANOS - ORGUES - GUITARRES
FLAUTES - ETC.
MÉTODES I PARTITURES
CLASSES DE SOLFEIG I TEORIA - PIANO
ORGUE - GUITARRA - VIOLÍ - TROMPETA
PREPARACIÓ D'EXAMENS
PER AL CONSERVATORI

C/. Violant d'Hongria 174 - SANTS

Quan les coses vénen així

M'arraconen. Ells creuen que em mamo el dit i que no sé veure les maniobres que fan per tal de desacreditar-me. No hi fa. No sóc un beneït per no veure per on van els trets. Desacreditar-me? Heus ací una cosa roïna. Perquè un home és cosa a tenir en compte, no és un ninot.

No, no m'ho sembla pas a mi que siguin cabòries meves. Hi ha quelcom palpable. Ja no se'm crida al despatx del Gerent com sempre havia estat. Ara només demanen pel Javier, el meu enemic. Enemic no sé per què car no recordo que em fes cap malifeta. Jo sempre he estat amable amb ell i des del primer moment vaig donar-li plena confiança, ensenyant-li els misteris de la comptabilitat i altres misteris prou misteriosos. Que recordi mai no he tingut amb ell una mala paraula. No sé per què ell m'ha arraconat d'aquesta manera. En Javi i l'Elena vull dir, que s'han posat d'acord per fer-me la vida impossible. Repeteixo que no són manies.

Quan ho dic a la dona diu que són coses de la vellesa i que ella no pot creure en un disbarat com aquest que jo li explico. Que no creu en la dolenteria dels altres. Vatuà el món! També és prou ximpleta, la dona. D'on ve el meu problema? Potser sí que em faig vell, i a tot hi trobo ets i uts. Però vellesa o no el que sé del cert és que el malparit d'en Javier amb la col·laboració de l'Elena m'estan fent la vida difícil. Ells no saben que sóc un arbre que encara no vol morir i que abans d'abatre's lluitarà aferrissadament.

Crec que en Javier i l'Elena s'estimen. Aquesta serà la meua defensa. Ho he de madurar. He de fer-me el propòsit d'actuar amb duresa.

«Què hi ha, senyor Pi —pregunten cada dia entrant al despatx—. Com va el reuma? o, com va l'estómac? o, com va la porta?». Se'n foten. Molt educadament, però se'n foten.

Abans la feina era una rutina. Llibre de Caixa, Llibre Major, Llibre Diari. Ara les coses han canviat. D'aquells llibres ningú no se'n recorda. Ara ho fa tot l'ordinador, aquest aparell de televisor sense cap gràcia, eixut, gris i fred. Ara no és necessari tenir bona lletra, la *redondilla*, la gòtica que feia goig de veure. Els meus estimats llibres de comptabilitat dormen a l'estanteria més alta de l'arxiu.

Des que aquesta maquinota del diable ha entrat al despatx no hi pinto res. Ho sé. No cal que m'ho digui ningú. Són coses d'aquestes que un les veu venir. La maquinota m'ha matat. De l'home estimat i respectacle que jo era he passat a ser un empleat, un no-res, un comptable sense suc ni bruc a qui ja no es confien les grans coses de l'empresa. De ser l'home de confiança he passat a ser una nosa, una persona a qui se li dona el sou com una almoïna.

Això no durarà. He de recobrar el prestigi d'altres temps i peti qui peti. Vull que se n'adonin. No sóc un home acabat, jo. Aquesta parella me la cruspí. Veuran els

brètols de què sóc capaç. No se l'esperen, aquesta. Perquè ells han estat qui arrambaran amb els meus avantatges portant al despatx la maquinota aquesta. L'ordinador, vull dir.

Però me la pagaran. He d'escriure els anònims. Piques paraules i convincents perquè la dona del Javi prengui les coses a la valenta i s'acabin aquestes amoretes entre el Javi i l'Elena.

De l'Elena en parlaré amb el Gerent, li diré que és una gata maula i que té a veure amb el nou, amb el Javier. Això no li agradarà ni poc ni molt al senyor Gerent perquè sé que està boig per la mossa. D'aquest còctel no sé el que en pot sortir però alguna cosa profitosa serà.

Dit i fet. He escrit l'anònim per a la dona d'en Javier. I he passat al despatx del senyor Gerent i li he dit que l'Elena fa manetes amb en Javi.

«Coses de joves, senyor Pi». «Però ell és un home casat». «Hauríem de fer alguna cosa al respecte, veritat?».

Jo sabia que les meves sagetes havien estat disparades amb bona punteria. Només calia esperar que el temps acabés la feina. I els dies passaren o un matí el Javi i l'Elena tingueren una llarga conversa i una escena esgarriosa al despatx del Gerent des d'on m'arribaven plors i crits. La meua venjança ja estava aconseguida. Després d'una llarga estona sortiren del despatx del Gerent.

«Què us passa?». «En Javi deixa la dona». «Vatuà!».

I vaig fer una rialleta. Encara que vaig posar cara de pomes agres.

Després d'aquell dia les coses s'agreuaren. En Javi i l'Elena s'acomiadaren.

«— Però on aniran, fillets?». «Anem a Amèrica». «A l'Amèrica ja no hi queda res per descobrir». «Tant hi fa».

I se n'anaren.

Aquells van ser uns dies tristos. Jo treballava com mai. Em notava un altre. Com si tingués només quinze anys.

Quan el Gerent demanà per mi ja sabia que tot tornaria als meus bons temps.

«Passi, senyor Pi». «Segui». «Com vostè mani, senyor Gerent». «Com van les coses?». «Tot va bé, senyor Gerent».

El senyor Gerent s'aclofà a la poltrona.

«No vull que vostè carregui amb tota la feina, senyor Pi. Demà vindrà un jove per portar l'ordinador. El tenim molt oblidat, pobret».

Féu una pausa.

«Ja som vells, senyor Pi».

Tenia a la gorja un plom. Vaig marxar a la meua taula i vaig plorar com un ximplet.

No era un plom el que tenia a la gorja. La tarda era gris. No plovia, però.

PER QUÈ USAR ELS SERVEIS D'UNA AGÈNCIA DE VIATGES?

- Perquè els seus viatges i les seves vacances estiguin en mans d'experts professionals i no de qualsevol afeccionat que no li ofereix cap garantia i a qui vostè no pot exigir cap responsabilitat.
- Per evitar llargues cues davant d'una finestra a l'hora d'adquirir un bitllet de vaixell, tren o avió.
- Per obtenir còmodament una informació veraç i desinteressada, sobre tot allò que vol saber.
- Per beneficiar-se sempre dels millors preus. Estudiem en cada ocasió la millor oferta per a vostè. Recordi que treballem tot l'any per poder obtenir les cotitzacions més adequades d'hotels i mitjans de transport.

PERQUÈ EL VENTALL DELS NOSTRES SERVEIS ÉS TAN AMPLE COM LES SEVES NECESSITATS:

- Bitllet d'avió, tren, vaixell i autocar.
- Reserves d'hotels i apartaments a Espanya i a l'estranger.
- Tot tipus d'excursions en autocar, des de les d'un dia als més llargs circuits, amb itineraris perfectament estudiats, adequats per a totes les edats i pressupostos.
- Viatges combinats avió i hotel, amb destí a les principals zones turístiques nacionals i de la resta del món.
- Lloguer de cotxes i furgonetes amb i sense conductor i d'autocars.
- I qualsevol altre servei turístic que pugui necessitar.
- Recordi, només estan autoritzades per facilitar aquests serveis les Agències de Viatge legalment constituïdes. Aquestes són les que al costat del seu nom ostenten el número de títol atorgat pel Ministeri de Turisme o la Generalitat de Catalunya. Aquesta és la millor garantia d'èxit per a aquestes vacances que tant es mereix. No les arrisqui reservant a través d'obscurs intermediaris o participant en excursions organitzades per particulars, activitat expressament prohibida per la llei, que us pot deixar sense el viatge i sense possibilitat de reclamacions.

VINGUI A VEURE'NS, SOM ELS SEUS VEÏNS

VIAJES ATENEA S.A.

AGENCIA DE VIAJES GRUPO A TITULO 630

MOIANÈS, 69
08014 BARCELONA
T. 431 94 00

SANTS, 160
08028 BARCELONA
T. 339 62 00

Travessera de Gràcia, 154
08012 BARCELONA
T. 218 07 88

Avda. Meridiana, 344
08027 BARCELONA
T. 311 77 61

LA VOSTRA AGÈNCIA DE VIATGES

AUTO ESCOLA **SANTS** -CAR

Consell de Cent, 19 (prop de Creu Coberta)
08014 Barcelona
Tel. 223 71 23, 223 47 31

AUTOESCOLA

b e n v i s a

SANTS / car*

ASSEGURANCES GENERALS
Especialistes en assegurances d'automòbils

CENTRAL: Passeig de Gràcia, 62, tel. 215 50 58 08007 Barcelona

Estem al Servei de Sants, Hostafrancs i la Bordeta

**CAIXA DE
BARCELONA**

08014 BARCELONA

Sants - Sants 65-69 - tlf. 421.35.11
Plaça del Centre - Av Madrid 217 i Vallespir 113
Hostafrancs - Consell de Cent 11 - tlf. 243.55.03
La Bordeta - Badal 90-92 - tlf. 331.26.47
Gayarre - Gayarre 15-17 - tlf. 422.35.72
Olzinelles - Olzinelles, 10-12 - tlf. 422.36.27
Sant Medir - Constitució 40 - tlf. 421.30.10

08028 BARCELONA

Badal - Carretera de Sants 295-297
Av. de Madrid - Av. de Madrid 9 - tlf. 333.18.16
Sugrañes - Sant Federic 1-3 - tlf. 422.39.72
Santa Tecla - Av. Madrid 92 - tlf. 339.83.14
Can Mantega - Violant d'Hongria 100 - tlf. 339.44.23
Galileo - Galileo 54-58 - tlf. 330.51.04

ADHERITS AL SECRETARIAT D'ENTITATS